

Edini slovenski dnevnik v Zedinjenih
državah.
Velja za vse leto - \$3.00
Ima nad 8000 naročnikov.

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The only Slovenian daily in the
United States.
Issued every day except Sundays
and Holidays.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

NO. 58. — ŠTEV. 58.

NEW YORK, SATURDAY, MARCH 9, 1912. — SOBOTA, 9. SUČA, 1912.

VOLUME XX. — LETNIK XX.

Iz delavskih krogov. Višje plače za tkalce

Tovarnarji v Lawrence, Mass., ob-
ljubujejo štrajkujočim delav-
cem 70dostotno povišanje.

NOVI OPRAVILNIK.

Štrajk premogarjev v Denver, Co-
lorado, ki je trajal dve leti, kon-
čan. — Raznoterosti.

Lawrence, Mass., 8. marca. —
Kakor vse kaže, bodo povišali to-
varnarji v Lawrence plače svojim
delavcem za sedem odstotkov. —
To povišanje je obljubila štraj-
karjem najprej American Woolen
družba. Dosedaj so naznanjali
uradni tovarni, da bodo znašalo
povišanje najmanj pet odstotkov,
danes zvečer pa je izjavil pred-
sednik Arlington Mills, William
Whitman, da novi plačilni opra-
vilnik sicer še ni izdelan, da po-
dobijo delavci povprečno sedem
odstotkov višje plače. Štrajkarji
so bili o tem že obveščeni.

Denver, Colo., 8. marca. — Pre-
mogarski delavci American Fuel
družbe, ki so vodili skoraj dve le-
ti borbo proti premogarskim mo-
gotem, so izvajali zmago in
štrajk je sedaj končan. Omenje-
na premogarska družba lastnje o-
sem rogov, v katerih bodo sedaj
zopet začeli redno delati.

Reading, Pa., 8. marca. — Od-
bor zveze strojnikov Reading že
ležeje je imel danes v nekem ho-
telu tajno sejo, na kateri so se po-
svetovali, kolikšne zahteve naj
predložijo glavnemu prometnemu
vodji Rieju. Strojniki bodo za-
htevali višje plače in preureditev
delovnega časa.

New Bedford, Mass., 8. marca. —
Štrajk tkalcev pri Beacon
Blanket Mills, ki so zahtevali po-
višanje plače za deset odstotkov,
je najbrže izgubljen, ker se je že
toliko delavcev vrnilo na delo, da
je mogoče v delavnicah obrato-
vati.

NEVAREOST ŠTRAJKA V NEMČIJI RASTE.

Premogarski delavci v Šleziji za-
htevajo višje plače. — Velikan-
ski štrajk grozi.

Berolin, Nemčija, 8. marca. —
Sedaj je nastala nevarnost štra-
jka premogarjev tudi v Šleziji. —
Delavci zahtevajo petnajstodsto-
tno povišanje plače. Vlada se tr-
di najti podlago v svrhu poravna-
ve nesoglasja, toda dvomljivo je,
če bode imela kaj uspeha. V pe-
krajini Ruhr proglašajo v poned-
eljek 150.000 premogarjev štrajk.
Lastniki rogov nabirajo srobe, da
delo v jamah ne bi počivalo.

Pet mrtvih enajst ranjenih.

Ottawa, Ont., 8. marca. — Pri-
godom kolizije med osebnim vla-
kom Canadian Pacific in tovornim
vlakom med Ottawa in Hull, Ont.,
je bilo pet oseb usmrčenih, enajst
pa ranjenih. Nesrečo je zakrivil
nek 21letni brzojavni uradnik, ki
je sedaj izginil.

Privatni "bankarji" v velikih škripcih.

Izpopolnitev postav, po kateri bo
bankarjem a la Zotti za vedno
odklenkalo.

PREDLOGA V LEGISLATURI.

Privatnih bank, ki so pod \$100,000
jamčevine, nikdo ne nadzoruje.
Premalo varstva.

Državni bančni superintendent
George C. Van Tuyl je pozval le-
gislaturo, da naj izpopolni pred-
stava leti sprejeto postav, ki je
nekaterim sumljivim "bankarjem"
vsaj nekoliko pristrigla peruti.
Po prvotnem načrtu bi bile posta-
vi podvržene vse privatne banke
v newyorški državi, a legislatura
je sprejela zakonsko predlogo v
tako spremenjeni obliki, da je o-
stalo za velike banke, kakor tudi
za one, ki so mogli položiti \$100,
000, vse pri starem. Teh bank
tudi nikdo ne nadzoruje. Posledica
tega je bil polom Rosett banke,
in mnogo drugih. Zato sedaj za-
hteva po izpopolnitvi te postav.
Pripomniti moramo, da je ta za-
hteva prav pametna in vsa odo-
bravanja vredna. Pomislimo:
"bankar", kakršen je bil Zotti,
ki je sprejel denar na pohrano,
živel na tuje stroške kakor kak
milijonar, se podajal s tujim de-
narjem v vratolomne spekulacije
in končno ogoljufal Hrvate in de-
loma tudi naše rojake za \$750,000
prav lahko položi zahtevano jam-
čevino v znesku \$100,000. Saj im-
dovolj tujega denarja, katerega
položi kot jamčevino, in se s tem
odtegne državnemu nadzorstvu
svojega poslovanja. Ako bi po-
stala omenjena postava pravomo-
čna pred Zottijevim bankerotom,
bi sleparski Kalabrez prav goto-
vo položil jamčevino stotisoč do-
larjev, in lahko neovirano napre-
djal. Iz tega je tedaj razvidno,
da taka jamčevina ni veliko, ali
nič vredna. Naša legislatura bi
tedaj storila hvalevredno delo,
ako dopolni postavo o privatnih
bankah, in stopi nekaterim sum-
ljivim eksistencam nekoliko ob-
čutnejše na prste, da ne bodo zo-
pet krvaveli najsiromašnejši la-
hkoverniki.

H koncu se pripomnimo, da j
položila znana slovenska tvrdka
Frank Sakser, ki pa še nikdar ni,
in ne bo sprejemala denarja v
hrano in ž njim spekulirala, jam-
čevino v znesku \$15,000, in se ob-
nem podvrgla državnemu nad-
zorstvu. V sled tega, in ker ga od-
pošilja vsak teden po dvakrat na
določeno mesto, se ne peča za
"bankarskim" poslom, je nevar-
nost izgube popolnoma izključe-
na. Državni nadzorniki imajo pra-
vico, in to se tudi od njih zahteva,
da pridejo vsak čas v urad slo-
venske tvrdke Frank Sakser in se
prepričajo, kako posluje. Zato naj
tedaj nikdo ne posluša hudobnega
natočevanja in zavijanja lažnje-
vega "Narodnega Lista", kate-
rega izdaja znani Zotti, ki je okral
uboge hrvaške delavce za 750 ti-
soč dolarjev.

BOJAKI NAROČAJTE SE NA
"GLAS NARODA", NAJVEČJI IN
NAJBRŽJI.

Predsedniška kampanja. Taftov govor v Toledo.

Predsednik je odločno odgovoril
na izjavo svojega političnega
protivnika Roosevelta.

BREZ NAPADOV.

V svojem govoru je zagovarjal
sodništvo, Rooseveltovega ime-
na pa ni nikdar imenoval.

Toledo, O., 8. marca. — Tukaj
je danes predsednik Taft odprto
in odločno odgovoril na govor svo-
jega prednika Roosevelta, ki ga
je imel pred nedavnem v Colum-
bus, Ohio. Vsebinska govora je raz-
pravljala o sodništvu in napred-
ku. Taft v svojem govoru ni ni-
kdar imenoval imena svojega po-
litičnega protivnika, a vsakomur
je bilo jasno, da eika v svojih iz-
javah na smeje Rooseveltove
trditve, o katerih pravi, da so re-
volucionarne. Nadalje je povdar-
jal, da politika na sodništvo ne
sme imeti nikakega vpliva, in da
sme služiti politikarjem v do-
sego njihovih ciljev. Z ozirom na
preklic oziroma razveljavljenje
sodniških razsodb je rekel Taft,
da se je težko ozirati na take
predloge, ker bi nastale pri ure-
nitvenju istih razne neprilike.
Taft je bil povsod, kamor je
prišel, prisrčno in navdušeno spre-
jet, in njegov govor je bil sprejet
z velikim odobravanjem. Neka-
gorov je govoril tudi s ploščica
na kacen se je peljal.
Splošno vlada mnenje, da ni o-
stal Taft Rooseveltu nič dolžan,
in da ga je dobro izplačal.

Velikanski izpor delavcev v Nem- čiji.

Berolin, 9. marca. — Zveza do-
lodajaleev krojaštva je proglasila
že dalj časa naznanjavani gene-
ralni izpor. Razum Berolina je pri-
zadeti pri tem še stošestdeset
mest. Vsega skupaj je sedaj 45,
000 krojačev brez dela.

Vesti iz Washingtona. New York vzorna luka.

Poslanec Ayres je vložil v zborni-
ci predlogo za izboljšanje new-
yorškega pristanišča.

PRVO NA SVETU.

Zvezna vlada proti Harvester
trustu, ki denarno podpira Roo-
seveltovo kandidaturo.

Washington, D. C., 8. marca. —
Poslanec Steven B. Ayres iz New
Yorka je vložil danes v zbornici
predlogo, v kateri zahteva znesek
\$32,533,501 za izboljšanje new-
yorškega pristanišča, ki bi naj po-
stalo po uresnitvenju načrtov naj-
večje in najboljše na svetu. V pr-
vi vrsti naj bi bilo preskrbljeno za
to, da bi bil promet po East
Riverju boljši in manj nevaren,
kajti sedaj se posebno pri Hell
Gate čestokrat dogajajo nesreče.
Long Island Sound naj bi služil kot
pristan za največje ladje. Pred-
loga priporoča med drugim tudi
regulacijska dela ob gorenjem o-
brezju Harlem reke. Tako preure-
ditev newyorškega pristanišča bi
bila tudi velike vojaške vrednosti.
Washington, D. C., 8. marca. —
Na predsednikov poziv se je začel
pripravljati zvezni glavni pravnik
Wickersham za postopanje prot
Harvester trstu. Temu trstu za
poljedelske stroje očitajo, da daje
za Rooseveltovo kandidaturo de-
nar. Geo. W. Perkins, znani finan-
čnik, ki je pred nedavnem skrivaj
obiskal Roosevelta, je eden glavnih
interesentov pri tem trstu.

15 premogarjev žrtve razstrelbe.

Merritt, B. C., Canada, 8. mar-
ca. — Iz Dianov Vale premogov-
nika, kjer se je pripetila večeraj
razstrelba plinov, je dobilo rešil-
no možno danes zjutraj sedem
trupel na površje. Osem drugih
premogarjev se nahaja še sedaj
pod razvalinami. Skoraj gotovo
je, da so vsi našli smrt.

Zarotniki-dinamitardi pred kazensko obravnavo.

46 dinamitne zarote obtoženih o-
seb se bo moralo zagovarjati v
torek pred sodiščem.

ZAGOVORNIKI NAJETI.

Obtoženi delavski voditelji se bo-
do v ponedeljek posvetovali v
Indianapolis, Ind.

Indianapolis, Ind., 8. marca. —
Sestindstideset izmed 54, v zvezi
z dinamitno zaroto obtoženih o-
seb, se bo moralo zagovarjati pri-
hodnji torek pred tujakšnim zve-
zin sodiščem. Distriktni prav-
nik Miller je rekel danes, da o-
btoženih v Californiji nobeden
ne bode navzoč. To so E. A. Clancy
ter Alaf A. Tvetmore iz San
Francisca, Ortie McManigal, ki
se nahaja v ječi v Los Angeles,
Cal., ter John J. in James B. Mc-
Namara, ki sta zaprta v kazni-
nici v St. Quentin.

Obtoženi delavski voditelji bo-
do imeli v ponedeljek tukaj kon-
ferenco. Zanje je najetih že mno-
go zagovornikov. Glavni zagovornik
bode P. H. O'Donnell iz Chi-
cago, bivši odvnetnik senatorja Lo-
rimerja v preiskavi radi volivnih
slepary. Odvnetiki vložijo najbr-
že najprej ničnostno pritožbo.

Los Angeles, Cal., 8. marca —
J. B. McNamara, v dosmrtno za-
porno kazen obsojeni dinamitar-
d, ki je pognal potom dinamita po-
slojpe lista "Times" v zrak, bole-
ha za jetiko. Njegovo zdravstve-
no stanje je tako slabo, da je v
dolglednem času pričakovati nje-
gove smrti. Njegov brat, J. J.
McNamara, kateremu je bila pri-
sojena 15letna zaporna kazen, se
istotako ne počuti dobro, in tudi
njegovo zdravstveno stanje je ze-
lo slabo.

ŠTRAJK V ANGLIJI.

Ministrski predsednik Asquith je
povabil zastopnike obeh strank
na skupno posvetovanje.

London, Anglija, 8. marca. Po
posvetovanju z odboroma, ki za-
stopata lastnike rogov in štrajk-
joče premogarje, je povabil danes
ministrski predsednik Asquith za-
stopnike obeh strank na skupno
posvetovanje, da bi se pogovorili
o položaju.

S kakšnimi predlogi pride vla-
da, še ni znano. Narodna skup-
ščina premogarjev se ne sestane
pred prihodnjim ponedeljkom.
Medtem se pa mora štrajk nade-
ljevati, in vsak dan pride na ti-
soče novih delavcev ob delo in
zaslužek. Nastavljeni na želez-
nicah, v plavžih in drugih indu-
strijah so dobili obvestilo, da sme-
jo biti vsak čas pripravljeni na
odslužitev. Istotako tudi nastav-
ljeni pri časopisih, ki bodo mo-
rali izhajati v manjši obliki, če se
bode štrajk še dolgo nadaljeval.

Semetar zapustil \$20,000.

Javni oskrbnik John T. Robin-
son iz okraja Queens v New Yorku
je izgotovil seznamek zapu-
ščine Danieli Creeden. Vsega
skupaj predstavlja vrednost 30
tisoč dolarjev. Umrl je živel več
let kot samotar v nekem starem
mlinu v Woodside, Queens, in ni
zapustil v tej deželi nikakih de-
dičev.

"Banda" je prišla in bila areto-
vana.

Šest nemških godeev je bilo
pripelanih večeraj pred sodnika
McGovern v Hoboken, N. J.,
ker so igrali po ulicah brez do-
voljenja. Izjavili so, da jim po-
stave niso znane. Sodnik jih je
oprostil, nakar so prosili za do-
voljenje. Sedaj gredojo in piska-
jo na vse pretege, da zaslužijo
pristojbino za dovoljenje v zne-
sku \$75.

Odkritje južnega tečaja. Amundsen "polarni kralj".

Da je res prišel na najskrajnejšo
južno točko našega planeta me-
rodajni krogi ne dvomijo.

VESTI O SCOTTU.

Amundsen molči o angleškem raz-
iskovalcu Scottu. — Čestitke
držnemu najditelju.

London, Anglija, 8. marca. —
Vesti o odkritju južnega tečaja
so, umevno povsod vzbudile veli-
kansko pozornost, posebno še, ker
ni nemogoče, da ni prišel tudi lon-
donski raziskovalec, Robert Scott,
na tečaj, ne da bi se raziskovalec
srečala. Vprašanje, kdo je prišel
prvi na tečaj, na veliko žalost R.
F. Scottovih oboževalcev še ni re-
šeno. Nasproti temu je pa menda
dejstvo, da je prišel norveški raz-
iskovalec Amundsen na najskraj-
nejšo točko našega planeta. Tu-
kakšnja geografska družba je na
podlagi sicer ne popolnih podat-
kov enoglasno spoznala, da je A-
mundsen prvi raziskovalec, ki je
prišel na severni tečaj.

"London Evening Star", ki se
posebno zanima za odkritje ju-
žnega tečaja, je dobil danes iz Tas-
manije poročilo, da Amundsen
noče ničesar izpovedati o Scottu.
Amundsen je dobil brzojavne
čestitke od norveškega kralja in
njegove soproge, ter učenjakov iz
vseh delov sveta.

Kapitan Amundsen velja že več
let kot eden najdrznejših in naj-
vstrajnejših polarnih raziskoval-
cev sveta. Že v mladih letih se je
posvetil mornarskemu poklicu, in
v starosti 20 let se je že udeležil
neke polarne ekspedicije.

Ko je prišla v Christianijo vest
o odkritju južnega tečaja, se je
takoj sestal odbor, ki bode nabi-
ral sklad za ekspedicijo na sever-
ni tečaj, katero bode istotako vo-
dil Amundsen.

GLOBOKO PADEL.

Bivši predsednik bogate železni-
ske družbe aretovan radi be-
račenja.

Roman iz življenja! Bivši
predsednik Port Angeles & East-
ern železnice, polkovnik Wayne
Belvin, je bil aretovan v našem
mestu na 33. ulici in 6. Ave., ker
je beračil. Na policijski stražnici
je povedal polkovnik, da je star
53 let, ter predložil pismo James
W. Gaynorja, v katerem naproša
newyorškega župana, da mu naj
preskrbi kakšno mesto; potem
tudi pismo Edward Lauterbacha,
ki je bil nekdanji polkovnikov od-
vnetnik.

Sodnik Krotel je naložil Belvi-
nu denarno kazn v znesku \$5,
in ker je ni mogel plačati, je mo-
ral v zapor. Belvin je podedoval
pred 25. leti po očetu lepo pre-
moženje, namreč \$600,000.

Denarje v staro domovino

pošiljamo:
za \$ 10.35 50 kron
za 20.50 100 kron
za 41.00 200 kron
za 102.50 500 kron
za 204.50 1000 kron
za 1020.00 5000 kron

Poštarina je všeta pri teh svo-
tah. Doma se nekasane svote po-
polnoma izplačajo brez vinarja
odbitka.

Naše denarne pošiljave izpla-
čuje c. kr. poštni hranilni urad v
11 do 12 dneh.

Denarje nam pošliti je najpri-
ličneje do \$50.00 v gotovini v pri-
poročnem ali registriranem pla-
mu, večje zneske po Domestic
Postal Money Order ali pa New
York Bank Draft.

FRANK SAKSER
82 Cortlandt St., New York, N. Y.
6104 St. Clair Ave., N. E.
Cleveland, O.

Položaj v Mehiki Naše čete na meji.

Okoli 3000 mož je zbranih pri
Torreon, kjer pride najbrže do
odločilne bitke.

MNOGO BEGUNCEV.

V državi Vera Cruz je padlo v bo-
jih med uporniki in vladnimi če-
tami okoli 300 mož.

El Paso, Tex., 8. marca. — Oko-
li 3000 naših vojakov, ki razpola-
gajo z desetimi strojnimi puška-
mi, se je zbralo pri Torreonu, kjer
pride pod poveljstvom upornega
generala Orozco najbrže do odlo-
čilne bitke. Uporniki imajo v
žviži Chihuahua nadvladarstvo. V
ojačenje zveznih čet je na poti
proti Torreonu general Blanquet
z 800 možmi, general Panchito Vil-
la s 1000 in okoli 300 mož broje-
ca posadka iz Parrala.

Laredo, Texas, 8. marca. — Oko-
li 200 beguncev, večinoma Ev-
ropejcev in Mehikancev, je prišlo
semkaj iz Mehike. Med njimi se
nahaja tudi Arnold Shanklin, a-
merikanski glavni konzul iz glav-
nega mesta Mehike.

Mexico, Ciudad, Mex., 8. marca.
Položaj v državi Vera Cruz je zelo
resen. V bojih med 2000 pristaši
upornega generala Zapata in 1500
mehikanskimi vojniki in prosto-
voljci je padlo okoli 300 mož.

ČENSTOHVSKA AFERA.

Obravnava radi zmanj dogodkov
v Čenstohovu je končana. —
Mačoh in njegova ljubica obso-
jena.

Dunaj, Avstrija, 8. marca. —
Obravnava proti pavlanskemu
mnihu patru Mačohu, ki je bil ol-
tožen, da je kradel v rimsko-kato-
liški katedrali v Čenstohovu, Ru-
ska Poljska, drage kamne tako-
zvani "Črni Materi Božji", in da
je usmrtil svojega brata, ter nje-
govi priležnici Heleni Ostranska,
se je danes končala. Mnih je bil
obsojen v dvanajstletno ječo, nje-
gova sokrivka se bode pa morala
pokoriti za svoje čine dve leti v
zaporu. Čenstohovska afera je
tako znana, da ne bodedo na tem
mestu ponavljali umazanosti, ki
so se dogajale v pavlanskem sa-
mostanu. Brezbožne mnihe je pa-
pež izključil, in katedrala ter sa-
mostan se nahajata sedaj v dru-
gih rokah.

Štirinajst dni brez hrane.

Charlotte, N. C., 8. marca. —
George Johnsona so našli danes v
nekem železniškem vozu, v kate-
rem je bil štirinajst dni brez hra-
ne in brez pijače. V vozu se je
pripeljal kot "slep pasazir" iz
Cincinnati semkaj. Ko so ga naj-
dli, je bil napol onemnešen, in kri-
mu je tekla iz ust in ušes. Zdrav-
niki se na vse mogoče načine tru-
dijo, da ga ohranijo pri življenju.
Voz, v katerega se je Johnson
skril, so zapečatili pred štirinaj-
stimi dnevi, in ga šele danes od-
prli.

Smrt je končala obravnavo za za-
puščino.

Vicksburg, Miss., 8. marca. —
Obravnava za zapuščino Jakoba
Berheimer iz Port Gibson, ki je
zapustil \$1,000,000, se je danes ne-
nadoma in na nepričakovan način
končala. Marcus Berheimer, brat
zamlrega, ki s oporoko ni bil za-
dovoljen, ker mu je volil brat le
\$5000, medtem, ko naj bi dobila
sestra Mrs. Scharff iz St. Louisa
ostalo svoto, se je zgrudil danes v
sodni dvorani mrtev na tla, ko je
zagledal svojo nasprotnico.

Cena včznja.

S parnikom "Alice" dospejo potniki ravno za veliko-
nočne praznike v staro domovino.

Parnik od Austro-Americana proge

"ALICE"
odpluje dne 20. marca 1912.

do Trsta in Reke \$35.00
do Ljubljane 35.60
do Zagreba 36.20

Vožnje listke je dobiti pri FR. SAKSER, 82 Cortlandt
Street, New York.

Photos of Mrs. Pankhurst and Mrs. Lawrence by American Press Association

Naznanili smo že, kakšen križ ima londonska policija s sufra-
getkami, ki so se sedaj spravile na šipe izločb, katere pobijajo. Po-
licija je morala aretovati že več bojevskih žensk, a to drugih ne pre-
straši, temveč jih še bolj podkizi. Naša današnja slika nam kaže
voditeljice tega najnovejšega "ženskega gibanja".

Mlada Bredovka.

Mlada Bredovka je odložila žalno obličje po ranjeh možu ter se hrlo opravičala pokazala v nedeljo popoldne na hišem pragu. Samozavestno se je ozrla po obširnem dvorišču.

— N', pute, n'. Kip, kip kip! In stresla je iz predpasnika zrna, lepo rumenega, prijazno vabečega. Stevilna perutnina je začela leteti skupaj od kašče, podov, staj in še od mnogih drugih, k obširnemu gospodarstvu spadajočih poslopj. Se celo stari petelin, ta večni kavalir, se ni mogel protiviti temu kletu ter je iz nekega kota ponosno prikoral v spremstvu mlade grahovke pred svojo gospodinj. Toda pri jedi je bilo konec njegovega kavalirstva: najlepša zrna je kavalir svojim mladim prijateljcem izpod njihovih drobnih kljunčkov in to tem marljivo, čim ljube se mu bile. Ej, ta stari porednež, stari grešnik!

Zadovoljno se je nasmejela mlada Bredovka in iztresla še ostank iz predpasnika na tla.

— Čiv, čiv, čiv! — se oglaš vedno lačni in radovedni vrabci na bližnji strehi.

Mlada Bredovka se ozre proti oni strani, od koder je prihajalo čivkanje in zadovoljni smehljaji iz njene lege, tiho bolest izdajajočega mladega lica. To čivkanje ji je na mah obudilo spomine, sladke spomine na njena dekliška leta...

Ravno tako je bilo v nedeljo popoldne kot danes, ko je kot šestnajstletno dekle slonela na oknu ter z zadovoljstvom ogledovala cvetlice v vrtu pod oknom, katere vse je vzgojila njena roka...

Ravno oknu nasproti pa je poganjala bujna solnčna roža ter se ponosno kosatila ob zahajajočem soncu. V njo je obrnila svoj pogled in glej, saj to ni solnčna roža, saj je to kaj drugega... Lepe modre oči pod zametastimi obrvi, mal temen mah pod orlovim nosom, lepi beli zobje, smejoč prijazen obraz, krepka visoka postava in glej, rudeč naprsnik s široko srebrno verižico in sv. Jurijem... saj to ni solnčna roža, to je fant, lep mlad fant, Vrletov Janez!

— Dober dan, Metka, kaj pa delaš?

— Bog daj, Janez, rože ogledujem!

Narahlo je zarudela in skoro zatrepetala, ko jo je tako naravnost pogledal.

— Kako so vendar lepe!

Dobro ji je dela njegova pohvala in skoraj je dobila pogum. Govorila pa sta o vremenu, ki je tako izpremenljivo, o žetvi, ki se približuje in še o mnogih drugih takih stvarih. Dobro pol ure pozneje pa je sedel Janez prav židane volje "Pri Jožu" z velikim šopkom za klobukom, narejenim iz Metkinih rok.

Proti polnoči pa zasliši Metka naenkrat rahlo trkanje na okno njene kamrice. Skrila se je prav vsa pod odejo in še dihati si ni upala.

Oni pod oknom pa je le trkal.

— Metka, ali spiš?

— Kaj pa misliš, Janez! Kaj, če naši zvedo! Domov pojdi!

Zasklepetala je z zobmi in se stresla kot trepetlika. Toda od česa? Saj vendar ni mraza!

Pokazala se je na oknu. Najprej se je delala razaljeno, da ji ne da v miru spati; prosil jo je za zamero. Ej, ko bi bil Janez vedel! Da ga je namreč tako rekoč pričakovala in da bi bil v njenih očeh mnogo izgubil, ko bi ga ne bilo! Pa Janez tega ni vedel; no pa saj se še sama tega ni čisto zavedala!

Velik kokašji vrišč jo je predrnil iz njene premišljanja; z velikim krikom se je razletela kuretina na vse strani in se celo stari petelin je pozabil varovati svoje dostojanstvo in je bežal, kar so ga mogle nesti njegove vitežke noge.

Dva koraka od nje pa je stal povzročitelj tega kurjega bega, vika in krika, široko razkoračen in z dolgim korbačem v roki, — njeni edini sinček, triletni Tonček, prihodnji gospodar na Bredovini, ako se kako drugače ne preokrene.

— Pok, pute, pok!

Gledal jo je tako bojevit in samozavestno, kot bi bil napodil celo vojsko v beg.

— Tebe pok, tebe!

— Ne, mama, jez pliden!

Približal se ji je ter se ovil okrog nje.

— Mama gor!

Vzela ga je v naročje ter se zamislila dalje.

Prav lepi so bili tisti dnevi!

Večkrat se je oglašil Janez pod

njenim oknom, šopek je pripel za klobuk in zginil za bližnjim voglom ter zavril, da so okna zasklepetala. In kako ponosno je stopal ob nedeljah od mase! No pa saj je tudi lahko; bil je najlepši fant daleč naokoli, a ljubil je najbogatejšega in morda tudi najlepšega dekleta daleč na okoli.

Naenkrat pa je nekaj završalo po vasi. Da ima ona, hči, edina hči, tako bogatega posestnika rada Vrletovega Janeza, sina samo z otroci bogato obdarjenega kajzarja... In to tudi domačim ni ostalo skrito... In potem tisto jutro...

— Mama pie, — se oglaš Tonček in jo začne božati. Toda njene misli so se vrstile le okrog tistega jutra. Slonela je na oknu kot po navadi, on pa je stal pod oknom in pripovedoval, kaj mu piše brat iz Amerike. Tedaj pa prileti debel krepelje in ga zadene naravnost na glavo. Začutila je takoj nekaj toplega pa obrazu, rokah, toda videla je le, kako je on omahnil.

— Jezus, Marija, pomagajte! Ubil ga je!

Kot ranjena levinja je planila od okna z vratom, njemu na pomoč, da bi ga branila, ali pa pokrila z lastnim telesom.

Mej vrati pa je naletela na napoli opravljenega očeta, hitečega ji na pomoč. V ozadju se je prikazala mati, vsa v strahu vsled njenega krika.

— Marija pomagaj, kaj pa ti je Metka! Ti si krvava!

Toda en sam pogled skozi okno je povedal vse. Dve postavi sta se valjali po travi pod oknom, ter se bili, kot bi bili nori.

— Marija vendar, naš Francelj je!

Skočili so ven, Ko sta ona dva pod oknom videla, da se jih je opazilo, sta odnehala.

— Otroke zapeljuje! — je sikal Francelj proti starima ter hotel se enkrat naskočiti Janeza. Tudi očeta se je posmuknila jeza in zagabil je v travi ležečo ročico.

Janez pa se ni hotel umakniti in postavil se je, ves krvav, povabljan in razkušan, vsem nasproti kot ranjen tiger.

— Kdo zapeljuje? — je sikal ter gledal, da bi dobil kaj prapravnega v roke.

Tu pa skoči vmes Metka.

— Za božjo voljo te prosim, Janez, pojdi domov! Pustite ga, prisegam vam, da naju napačno sodite!

Ljudje so jeli odpirati okna in gledati kaj je.

— Pojdimos! — pravi mati in osine Janeza s pogledom, enakim sikajoči kači. — Saj vidite, da je že dan in kaj bodo pa ljudje rekli!

— Se bova že še zmenila! — pravi Francelj, zažuga s težko pestjo in izgine za velikimi vrati na dvorišču.

— Spat, smrkla! — se obrne stari proti Metki in jo sune ne ravno preveč rahlo v hrbet.

Civkanje vrabecev jo je spremilo v hišo.

Tako se je zaključil prvi akt njene ljubezni, ko je bila stara sedemnajst let.

— Kikeriki! — se oglaš petelin iz drugega konca dvorišča ter spomni mlado udovo, da je ravno isto petje petelinov spremljevalo Janeza od onega jutra sem v bolj redkih, toda gotovih časih proti domu.

Cas je hitel in Janez je moral k vojakom.

In odrezala je najlepši nagel, ga ovila z rožmarinom, namočila s solzami ter ga pod ono veliko lopno na koncu vasi pripela Janezu na levo stran prsi.

— Tvoja, ali pa nobenega!

In obrnila si je solzo, ki se je prikradla iz že napol suhih oči ter se obrnila proč.

Janez pa je vdaril z nogo ob tla, zavril, da se je vse streslo in ji pomolil roko v slovo. Silil se je na smeh, toda videla je, da se je tudi njemu zalesketala solza v očeh.

In takrat je štela osemnajst let.

— Mama pie, — pravi Tonček ter ji popravi koder, ki se ji je spustil na čelo.

— Pie, Tonček, pie! — Nehote ga je stisnila še bolj k sebi.

Spominjala se je dalje. Iz začetka ji je bilo silno hudo in želela si je smrti, dasi sama ni vedela zakaj. Janez ji je pisaril od vojakov: iz začetka pogosto in ognjevit, pozneje pa bolj poredkoma in zdelo se ji je, da tudi nekoliko hladneje. Seveda mu ni mogla na vsako pismo odgovoriti — ni bilo časa! Doma niso nič radi gledali teh pisem, in začeli so ji odgovarjati, najprej od strani, potem pa kar naravnost. Ko pa je preteklo leto in Janez niti na dopust ni bilo, je začela tudi ona

trezneje soditi: on bo imel komaj tisoč kron dote, ona morda deset, morda nič — ako nič, kaj naj počne? In kolikor pozna svoje očeta, bi se ji ne zdelo prav nič čudno, ako bi držal svojo besedo, češ, da ne dobi niti vinarja dote, ako Janeza vzame.

Toda še vedno je bila njegova fantje so hodili za njo, ženi se oglaševali, toda zastoj. Le objokanih in zateklih oči je prišla včasih zjutraj iz kamrice — toda kdo na to pazi!

Ko je Janez opazil, da so njena pisma čimdalje bolj redka in razmišljena, ji je pisal bolj poredkoma in še takrat po navadi komaj hiadno. — Ako je njena ljubezen do mene prava, — si je mislil, — mi bo ostala zvesta tako in tako.

Mej tem pa se je raznesla govorica, da gleda za njo stari Bred in da bi to ne bila za njo slaba partija. Ko je za to zvedela, se je zaprla v kamrico in se je razjokala. Pisala je Janezu o tem. Ta pa ji je odpisal, da to že davno ve in da se nič ne čudi.

— Kaj, še čudi se ne? O, saj me nima nič več rad! Nič sreča nima! Gotovo ime že drugo.

In tu se spomni na Jurežvega Pavla, ki je bil zadnjič na dopustu in ji pripovedoval — sama ni vedela ali resnico ali se je samo šalil — da se sprehaja Janez po Celovcu s tako, ki nosi klobuk.

— Samo za igračko sem mu bila!

Par dni je hodila tako potrt, da jo je še celo oče vprašal, kaj ji je.

— Nič! Malo prehladila sem se, pa bo že bolje!...

— Mama, drži me, gap! — pravi mali sinček in se ji ovije okrog vratu.

— Ah, moj srček, samo ti si mi še ostal!

Poljubovala. Tonček pa se je smejal in jo božal.

In ta sinček jo spomni na svoje ga očeta.

Nesla je kmalu potem malico na polje. Sredi polje, ne daleč od Erličneve lipe jo sreča za visoko ržjo Bred.

Lep, smejoč dan je bil in lahen vetrček je priklanjal težko rumeno klasje, kopajoče se v zlatih solnčnih žarkih.

— Dober dan, Metka! Ali je kaj težko?

— Bog ga daj. Ni ne!

— Ali zanjejo?

— Da.

— Mi bomo tudi jutri, to-le rž.

— Saj je že čas!

Odgovarjala je precej osorno. Nato sta se poslovila — tako namreč, da sta molče odšla vsak na svojo smer.

Pa vendar je pri tem kratkem pogovoru pogledala nekoliko bolj nadasotno tega najmanj petinštridesetletnega fanta in priznati si je morala, da ni tako grd, kot si je domišljevala. Razum tega pa je bogat... sam na posestvu, ki se glede gozdov in travnikov tudi z njujovim, Čunovim, lahko kosa...

Pa pravijo, kako je dobrega sreča... Doma so pa tako sitni... In bilo ji je skoro žal prejšnje osornosti.

V nedeljo po nauku pa je prišel Bred kar tako slučajno mimo njenega vrta, ko je bila ona notri. Prijazno je pozdravil, poveljal njen vrt ter nadodal, da bi si tudi on želel takega kinča pri hiši.

Zarudela je, saj ni vedela, ali misli na njo ali na vrt. Govoril je o poslih, o gospodarstvu in pripomnil, kako nujno potrebuje dobre gospodinje, odkar so mu umrli mati, po kateri se še do zdaj ni potolažil.

Spomnila se je, da se samo svoji materi na ljubo ni hotel oženiti in pri tem se je postaral. No, pa saj še ni tako star, govori prav pametno in izkušnje je!

Mejtem je prišel ten še Čun, njen oče, povabil Breda v hišo in šli so vsi notri.

Cez dve nedelji pa je že sivi Bred odnesel šopek, povit od nežnih rok Čunove Metke.

Sama ni vedela, kako je do tega prišlo: imenovali so jo nevesto in delali so priprave za poroko.

Metka je delala vesel obraz, toda ponoči — ponoči je močila blazine s solzami. Toda to se je godilo proti njeni volji: kar same od sebe so ji tekale solze po narahlo obledelih licih, dočim so se njene ustnice hotele smehljati. Ej, ta Vrletov Janez!

Po takih nočeh pa ni bila nič kaj prijazna s svojim ženinom, ki je bil v devetih nebesih in bi jo bil najrajši kar na rokah nosil.

Toda on ni dosti pazil na to ter si mislil, da so to dekliške muhe, ki preidejo same od sebe.

Vršila se je poroka in na to ženitovanjska pojedina, bučna, sijajna. Ko so o polnoči jemali nevesti venec z glave in ko je zagledala poleg sebe mesto mladega, čvrstega Vrletovega Janeza že napol osivelega Breda, je zajokala na glas, zunaj pa je skoviknila sova. In to so smatrali za jako slabo znamenje. Septali so si tudi da se je ženin izpodtaknil na cerkvenem pragu, ko so šli k poroki in da ga je starešina komaj obvaroval padea. Nič dobrega jima ni so prerokovali.

Navzile temu pa se je novoporočeni par dobro razumel in zakon so imeli za srečen. Zdelo se je da je sreča popolna, ko so čez leto dni kupili malega, krepkega prince, kateremu so nadeli ime njegovega očeta. Metka je postala dobra žena, skrbna gospodinja in srečna mati, a na Janeza je že popolnoma pozabila.

Bilo je nekega jutra, ko se je v zgornji izbi ukvarjala s Tončkom, ko zasliši naenkrat krepko, znano vriskanje po čisti sem. Nekaj jo je stisnilo v prsih in dihanje ji je skoro popolnoma zastalo. Vendar stopi k oknu. Trije fantje so šli po čisti — veliki, močni in veseli, zdravih, zagorelih obrazov in dolgih brk. Glej, oni srednji, kdo je to? Bredovka zatrepeta — Vrletov Janez! Iz vitkega fanta se je razvil cel mož, pa kako lep mož! A ona — ona je postala mlada Bredovka! Prijela se je za glavo.

— Moj Bog, kaj sem storila!

In tisti dan jo ni videl ni Bred, niti kdo drugi. Zaklenila se je v gornjo izbo, zibala Tončka in se jokala. Ko pa se je drugo jutro pokazala, je bila bolj bleda kot po navadi, toda neka rezka odločna poteza se ji je izražala krog malih ust. Stresla se je, ko je zagledala Breda — slišala je, da celo noč ni spal. Toda stopila mu je odločno naproti.

— Nikar ne zarem. Tone, več, jaz sem včasih malo čudna!

Sive njegove oči so jo gledale tako čudno — napol proseče, napol grozeče. Hotel je nekaj reči, toda ni mogel, le svojo roko ji je podal in jo spremil v izbo.

Jaz potrebujem gospodinje in Tonček — matere, — je spregovoril in uprl pogled zdaj v njo, zdaj v tla. Nek mehke izraz se mu je razlil po obrazu in v očeh se mu je nekaj zalesketalo. Obrnil se je proč.

Skočila je k njemu.

Saj imam rada Tebe in Tončka, samo žalosten ne bodi!

Spravila sta se in sta zopet mirno izhajala. Ona se ga je navadila in ljubila ga je in spoštovala. Mali Tonček pa, na katerem je visela z dušo in telesom, je rastel, da je bilo veselje. Le včasih so prišli slabi trenutki nad njo, zlasti po tistem srečanju z Janezom na Milharjevem mostu, toda to le hipno in ponoči, ko je mož pokazal, a ona ni mogla spati.

— Čemu sva se neki srečala? — je zamrmrala mlada vdova.

Nesla je tople juhe neki bolni ženi v raztrgani bajti na koncu vasi, ko je naenkrat nekdo zavil izza vogla bližnje hiše in pred njo je stal — Vrletov Janez. Ni ga videla od onega jutra, a sedaj je tako nenadoma stal pred njo. Pogledal jo je naravnost v obraz s svojimi lepimi očmi izpod žametastih obrvi, kot takrat v vrtu, nato se je zaničljivo nasmejal, stisnil pest in se obrnil proč.

— Samo eno besedo, Janez! — je vpila njena notranjost, toda čez ustnice ji ni prišla beseda, le trepetala je kot trepetlika na vodi. Zasklelo jo je, ko je krog srca in pogledala je v tla.

On pa je pomaknil klobuk na oči in šel ponosno dalje.

— V štirinajstih dneh pa je odpotoval v Ameriko.

Pretekli sta dve leti. Tu pa se Bred prehladi, dobi pljučnico in predno je pravzaprav vedela, kako in kaj, je bila vdova. Vse premoženje je zapustil njej.

Jokala se je za njim kot za dobrim očetom.

Zalovala je za njim, zraven pa gospodarila dalje, kot je on izrazil željo na smrtni postelji.

In tu postane mladi vdovi vroče.

— Metka, — je rekel, — Metka vsedi se malo kmene!

Ni ji bilo treba dvakrat reči; saj je bila vedno v njegovi bližini ter si utrgovala na spanju in počitku, samo da bi njemu ničesar ne manjkalo. Vendar pa ji je pri teh besedah vsa kri vdarila k sreč — zdelo se ji je, da leze na srmatilni oder, ko se je vvedla k njemu.

— Z menoj je ven, Metka, — je rekel popolnoma mirno, komaj slišno, le njegove oči so se tako čudno svetlikale, da jo je prešinila zona. — Tebi bom vse zapustil!

Samo na Tončka nikar čisto ne pozabi...

— Tone, moj Tone, kaj pa misliš. Ne govori...!

— Jaz vem, kaj pravim! Ti si še mlada, — mil izraz se mu je razlil po blestem obličju — in potrebovala boš opore. Vedi, da se bom tudi jaz veselil na onem svetu Tvoje in — Janezove sreče!

Čudno grgranje mu je zaprlo glas, ona pa ga je med vročimi solzami obsula s poljubi. Morda s prvimi, ki so prihajali iz globočine njenega srca.

— Ne boš umrl, Tone, ne, midva bodeva še gospodarila naprej nobenega drugega nočem, kot Tebe!

In debele tople njene solze so mu kapale na lase, obraz, odejo.

— Ne smeš umreti, Tone, kaj pa naj počnem brez Tebe!

Rahel usmeh se mu je razlil po obličju in hvaležno jo je pogledal.

— Ako me imaš rada, gospodari dalje in ne zapiraj sreči vrat, — je izpregovoril počasi in težko.

Poklič! Krihla in Stenpiharja, da naredim oporoko. Potem pa naj pridejo gospod župnik, da se spravim z Bogom.

Naredil je testament, spravil se je z Bogom ter ji dal še marsikak pameten svet. Čez tri dni pa so zazanjali zvonovi, da se je preselil Bred v novo boljše življenje.

— Živ, živ, živ, — se oglaš vrabci in lete pozobat zadnje ostanke.

— Ah, ti vrabci!

Gospodarila je dalje kakor je mogla in znala. Toda pogrešala je moške roke in to povsod, doma, na polju, v gozdu. Mislija je na možev svet in na Janeza — in iz začetka je čutila, kot bi bila neka stena med njima. In kje pa tudi je? Čemu pa se vlači po svetu? Da bi mu pisala? Ne, tega pa ne! Mogoče je že umrl!

Pri tej misli pa jo je preletel mraz.

Naskoro pa se je začela resno baviti z mislijo na Janeza, obnavljala spomine in stara ljubezen do njega je vzplamtela z novo močjo v njej. Toda vzporedno z njo pa se ji je porajala nova ljubezen v srečo — ljubezen matere do nedolžnega deteta, ki naj bi dobilo novega, morda ne ravno ljubeznivega očeta. In nastal je v njej boj, ki ji je v tihi žalosti odseval iz lepega bledega obraza.

— Mama lej! — jo prekine Tonček v njenem premišljanju ter pokaže s prstkom na starega petelina, ki je mladega podil iz dvorišča. Bredovka lahko zarudi in oči se ji zasvetijo.

— Ali me imaš kaj rad, Tonček?

— Lat!

— No kako?

— Kole!

In Tonček jo je objel, pobožal in poljubil.

— Pa kole!

In vzdignil je obe ročici ter ji pokazal deset prstkov.

Bredovka je bila vsa srečna.

— Saj boš kmalu velik, kajne Tonček!

— Velik... — je ponavljal otrok in jo božal.

Pa vendar...

Mejtem pa vzraste pred njo kot iz tal velik mož z dolgimi brki in svetlo modrimi očmi. Grozeče jih vpre v mlado vdovo.

— Kedo si? — zajecija Bredovka.

— Ali me ne poznaš, Bredovka? Jaz sem, jaz, Vrletov Janez, kateremu si ti uničila življenje!

— Pa kaj čes od mene?

— Tvojo roko, čisto, dekliško kakor si obljubila!

Kot blisk stopi Bredovki tisto dolgo hrepenenje pred oči, s katerim si je predstavljala prvo snidenje z njim. Ona prosto, bogata... in Janez jo bo ljubil, kot pred leti, pa tudi tega črvička bo ljubil, saj je tudi njen! Toda ta trdi, jekleni mož...

— Ali ne čuješ, Metka? Tvojo roko, čisto, dekliško, kakor si mi obljubila!

In iztegnil je svoje dolge roke proti njej kot dolgoonog pajek, da bi zagrabil njo in sinčka.

— Metke ni več! Jaz sem Bredovka, jaz te ne poznam! To-le je moj ženin!

In vzdignila je sinčka visoko nad glavo kot bi ga hotela treščiti v prepad.

— Ne, mama, ne! zakriči mali prestrašeno in zajoka,

— Ah, kaj delam jaz neumnica, saj sem sama na dvorišču, — pravi Bredovka in zamahne z roko, kot bi hotela odgnati strah. — Memi se sanja!

Obrnila si je znoj in si popravila lase. Odločen izraz se ji pokaže na obrazu.

— Ah, mali, nič se ne boj, saj

si pri meni, svoji mami, ki te nikdar ne zapusti in nikomur ne izroči!

Privila ga je k sebi in ga toplo poljubila.

— Čiv, čiv, — se oglaš vrabci in odlete.

Modri križ.

V zgodnjem jutru je pristal parnik v Harwichu in roj potnikov se je vsul na kopno; med njimi se je izkrcal tudi mož krepke postave v elegantni poletni obleki. Spoznati je bilo, da nosi v suknji revolver in v telovniku legitimacijo policista. Bil je Valentin, šef pariške kriminalne policije, ki je potoval v London, da napravi dober lov. Kajti Flambeau, ki je s svojimi zločini vzneburjal se nekaj let kontinent, je bil na Angleskem, to je gotovo. Kako ga najti? Flambeau se je znal spretno umikati svojim zasledovalcem, toda svoje izredno visoke postave ni mogel prikriti. Ako bi Valentinove ostri oči ugledale kako izredno veliko branjev, ko ali ravnotakega grenadirja ali tudi kako zelo veliko vojvodinjo, takoj bi jo na mestu aretirali.

Toda nikogar ni ugledal, ki bi bil zanj dobrodošel. Njegovi sopotniki iz Harwicha so bili neki železniški uradniki, več prodajalcev zelenjave in neki angleški duhovnik male postave, ki je imel s seboj več zavojev in in ki mu je nezaupljivo pripovedoval, da nosi s seboj modre drage kamne, vdelane v zlat križec.

Valentin je v Liverpool Streetu izstopil in šel v Scotland Yard, da se izkaže in zagisava pomoč, ako bi jo v slučaju potreboval. Bilo je že pozno v jutro in ker se ni zajutrkoval, je stopil v bližnjo restavracijo. Naročil si je čašo kave in premišljeval, da je končno detektivova pamet vendar toliko vredna kot kakega zločinca.

Toda kmalu se je zavedel razlike med obema. — Ne, zločinec je ustvarjalni umetnik, detektiv pa samo kritik, — dejal je sam pri sebi s kislim smehljajem, pristavil čašo k ustnim, a jo hitro umaknil. V kavi je bila namesto sladkorja sol. Ogledal si je posodo, iz katere je vzel stoleten sladkor, poizkusil je njeno vsebino, bila je — sladkor. Poklical je natakarka in ga pozval naj poizkusi kavo.

— Ali vsako jutro tako postrežete svojim gostom? — je vprašal detektiv.

Natakarka je jecljal: — Menim, menim, da sta to storila ona dva duhovnika.

— Katera dva duhovnika? — Ki sta tudi polila juho po steni; tam se še pozna. Bila sta pravzaprav popolnoma mirna, dostojna gosta. Eden izmed njiju je plačal račun in odšel, medtem pa je drugi zbral svoje zavojke skupaj, končno pa zagrabil za posodo in juho, ki jo je le napol izpil, polil po steni.

Detektiv je videl v celi zadevi nekaj migljaj, vstal je in šel. Na cestnem voglu je naletel na policista. — Nujna stvar, stražnik, — mu je dejal. — Ali ste videli mimoi dva duhovnika?

— Da, sir, in eden izmed njiju se mi je zdel vinjen, toda...

Valentin je pokazal karto in rekel: — Hitro pokličite dva svojih ljudi semkaj in sva bosta z mano!

V par minutah sta se pridružila francoskemu detektivu inšpektor in neki mož v civilu. Ko so vsi trije sedeli na stehi nekega omnibusa, je menil inšpektor: — Z avtomobilom bi prišli štirikrat hitreje naprej!

— Seveda! — je menil vodja mirno; — ako bi vedeli kam.

Rumeni voz je lezel počasi naprej po severnih londonskih cestah. Pariški detektiv je sedel mirno in ostro opazoval cesto in dohode na obeh straneh. Končno je oveseljen pokazal svojima spremljevalcema neko restavracijo in jima dejal: — Imamo sled!

Izstopili so in šli v dotični lokal. Naročili so nekaj malega. — Ubili so vam okno, — je dejal Valentin natakarku, ko je plačeval.

— Da, sir, zelo čudna stvar. Bila sta dva duhovnika; nista pojedla veliko. Eden je plačal in šel. Ko sem šel denar, sem opazil, da mi je dal trikrat preveč. — Tu, — pravim drugemu, ki je ravno hotel proč, — dali ste mi preveč.

— Res? — pravi mirno. — To je za okno.

— Za kakšno okno? — vprašam.

— Za to-le, ki ga bom zdajle ubil, — je odgovoril in razbil šipko z dežnikom. Bil sem presenečen: ko sem hotel hiteti za njim, se je pridružil prvemu in oba sta odšla naravnost v Bullock Street.

— Bullock Street! — ukazal je Valentin. Odšli so in hodili po mračnih ulicah. Naenkrat je opazil pariški detektiv razsvetljeno okno neke slaščičarne. Stopili so vanjo in Valentin je kupil nekoliko čokolade. Premišljeval je, kako bi nagovoril prodajalca. Ko pa

je ta zagledala modro uniformo inšpektorjevo za njim, je sama izpregovorila: — O, ako ste prišli zaradi zavojčka, je prepozno; sem ga že odposlala.

— Zavojčka? — vprašal je Valentin.

— Da, zavojček, ki ga je tukaj pustil neki duhovni gospod. Pred pol ure sta namreč prišla dva duhovnika, kupila nekaj sladkarij ter odšla proti Hampstead Heathu. Takoj nato se je eden izmed njiju vrnil in dejal, da je pozabil nek zavojček. Gledala sem povsodi po trgovini, a nisem ga našla. Nato mi je rekel, naj ga pošljem na tale naslov, ako ga izsledim. Dal mi je za trud en šilling in akoravno sem ga prej povsodi iskala, sem ga po njegovem odhodu takoj našla in seveda takoj nesla na pošto. Ker se mu je zdela stvar tako važna, sem mislila, da je prišla policija zaradi nje.

— Kako daleč je od tu v Hampstead Heath? — vprašal je Valentin burno.

— Petnajst minut, ako greste naravnost, — odgovorila je ženska.

Valentin je planil skozi vrata in prišel teči. Policista sta tekla nevoljna za njim. Cesta je bila ozka in temna. Ko so prišli na njen konec in na nek odprt prostor, so se začudili, da je tako svetlo, kajti bilo je že proti večeru. Na klopih je sedelo nekaj parov, med njimi tudi eden v temni obleki. Valentin je opazil, da je bila ena oseba manjša od druge in akoravno se je večji skušal narediti kolikor mogoče majhne, je Valentin takoj sodil, da meri gotovo kakih šest čevljev.

Valentin je stisnil zobe skupaj in šel naprej. Kdo je oni veliki duhovnik? K identiteti manjšega ni več dvomil, bil je njegov tovariš iz železniškega voza, ki je pripovedoval, da nosi s seboj drage modre kamene in katerega je svaril naj ne pravi okoli o njih. In kakor je Valentin lahko izvedel od njega o dragih kamenih, vdelanih v zlat križec, tako je lahko tudi Flambeau zvedel od njega. Da ima Flambeau namen o krasti dobrodošnega duhovnika, je gotovo. Flambeau, ki ima svoje zločinske zveze razpršene na vse strani, bi mogel poponoma lahko izvesti o modrih kamnih dobrega duhovnika in ga sam preoblečen v duhovnika oropati.

Bliža klopi, na kateri sta sedela duhovnika, je rastle mogočno in široko drevo. Valentin in njegova spremljevalca so se splazili za to drevo in poslušali pogovor. Toda, ali je francoski detektiv zamislil izvodil angleškega policista po noči v osamel kraj? Duhovnika sta govorila tako mirno med seboj, kakor prava duhovnika.

— Poglejte vendar enkrat zvezde, — je dejal mali pater na dobrodošen način, — ali ne izgledajo kot dijamanti in safirji? Toda vse, kar nas učenost astronomov uči, nima za naše moralno postopanje vrednosti. Tudi v zvezdah vidimo zapisano: Ne kradi!

Valentin je že nameraval kolikor mogoče tiho oditi proč. Ker pa je oni drugi molčal, je radoveden počakal, kaj bo odgovoril. Ta je imel povešeno glavo in končno je odgovoril: — Da, skrivnostni neba so nezapodajljive in jaz se jim uklonim. Toda sedaj mi dajte končno križec s safirji! Tu sva popolnoma sama in morem vas raztrgati v kosce kakor papir.

Neizpremenjeni glas, s katerim je govoril, je izražal grozno nasilnost. Toda pater je komaj obrnil glavo: ali ni razumel ali je omedlel od strahu?

— Da, — je rekel večji izmed njiju s istim mirnim glasom, ne da bi se premaknil, — jaz sem Flambeau. Ali mi hočete dati križec?

— Ne! — je odgovoril drugi. Tu se je naslonil Flambeau nazaj in se tiho nasmehal. — Ne, — je dejal, — torej mi ga nočete dati, saj mi ga tudi več ne morete dati, ker ga imam že v žepu.

— Ali ste tega gotovi? — vprašal je mali duhovnik.

Flambeau se je pričel smejati glasneje. — Da, jaz sem gotov. Bil sem tako premeten, da sem napravil vašemu enak zavojček in ga z vašim zamenjal. In sedaj, prijatelj, imate vi duplikat, jaz pa kamene. Stara zvižaja, ljubi moj pater, stara zvižaja.

— Da, — je rekel pater, — slišal sem že prej o takih zvižajah. — Vi ste že kaj takega slišali? — vprašal je zločinec z nenavadnim zanimanjem. — Kje pa? Kako pa?

— Pravil mi je nekdo, čegar ime ne smem povedati, ker je spornicec. Dvajset let se je preživljal z zamenjavanjem raznih

zavojev. In ko se mi je začel vzbujati sum proti vam, — ponovil je zločinec. — Ali morebiti zato, ker sem vas zavedel v ta samotni kraj?

— Ne, ne, — je odgovoril pater dobrovoljno. — Takoj od začetka sem imel sum na vas. Mali utiski na vašem zapetu, kjer nosijo ljudje taki kot vi, včasih železne zapestnice.

— Za vraga! — zakričal je Flambeau, — kaj veste o zapestnicah?

— Ej, ej. Ko sem bil še župnik v Hardlepodu, sem imel med svojimi ovčicami tri, ki so nosile zapestnice. In ko se mi je zbudil sum, sem takoj sklenil, da bom pazil na križec. Opazoval sem vas in videl, kako ste zamenjali zavojčka in potem sem ju zamenjal še enkrat. In ko sva zapuščala slaščičarno, sem se vrnil nazaj, vprašal, če nistem pozabil kakega zavojčka in pustil za vsak slučaj, če bi se našel svoj naslov, kamor naj ga pošljejo. Vedel sem, da ga nisem pustil v prodajalni, ko pa sem se vrnil, sem to storil. Vidite, tako se je zgodila cela stvar.

Flambeau je potegnil iz žepa svoj zavojček ter ga odprl. Bil je v njem sam papir in kos svineca. Skočil je kvisku in zakričal: — Ne verjamem vam. Vi ga imate sebi in ako mi ga ne daste, vzem ga bom s silo; sama sva!

— Ne boste ga vzeli s silo, — odgovoril je pater. Prvič zato, ker ga v resnici več nimam, drugi pa zato ne, ker nisva sama. Za onim drevesom stojita dva močna policista in eden največjih detektivov. Kako so prišli semkaj? Za to sem skrbel sam. Jaz nisem bil gotov, ali ste tat. Navadno se človek razjezi, ako najde sol v kavi; če se ne razjezi, ima gotovo vzrok, da ostane miren. Zamenjal sem sol in sladkor in vi ste ostali mirni. Navadno človek ugovarja, ako je njegov račun trikrat prevelik; če ne ugovarja, ima vzrok, da tiho odide. In ker niste hoteli dati policiji nobene sledi, je znal to stori nekdo drugi. Povsodi, kjer sva hodila, sem storil kaj takega, o čemur so potem govorili cel dan. Nisem napravil ravno mnogo škode; pomagal sem steno, ubil okno; toda rešil sem križ, ki je v tem času že v Westminsteru.

Ko se je obrnil, da bi pobral svoje ostale zavojčke, so stopili trije policisti iz drevesne sence. Flambeau je stopil korak naprej in se globoko priklonil Valentinu.

— Ne pred menoj, mon ami, — izpregovoril je Valentin z jasnim glasom. — Prikloniva se oba pred našim mojstrom!

Dež.

Vasilij Mihajlovič Dorosjevič:

Nebeški sin — naj bo slavno njegovo ime na veke vekov — cesar Li-O-A je stal pri oknu svojega porcelanastega dvorca. Čeprav je bil še mlad, je bil dober in skrben vladar, zato tudi ni pozabil na vdove in sirote.

Deževalo je kot bi lilo iz skaf. Nebo je plakalo in z njim vred so prelivalo solze drevesa in evetlice. Cesarju je postalo tesno okoli srca in vzdihnil je:

— Reče ti, ki nimajo niti klobuka, da bi se ob takem vremenu z njim pokrili.

Takoj je dal poklicati svojega prvega komornika in mu dejal:

— Hočem vedeti, koliko je takih nesrečnejev v mojem Pekingu!

— Svetlo sonce! — je odgovoril komornik Tzung-Hi-Tzang, ki je padel pred cesarja na kolena in s čelom bil ob tla, — nič ni mogoče, kar zapove naše prevzvišeno nebeško veličanstvo; še pred solničnim zahodom boš vedel, oko zarje, kar želiš.

Cesar se je nasmešnil in odslavljal Tzung-Hi-Tzanga, ki je bežal k prvemu ministru San-Ci-Sanu. Pritekel je k njemu, komaj sapa loveč in pozabil v naglici počastiti ga z vsemi dolžnimi častmi in mu dejal:

— Veselje sveta! naš najmilostljivejši vladar je zelo nezadovoljen. Vzemirajo ga ti, ki hodijo ob času dežja brez klobukov po ulicah Pekinga in zvedeti hoče še danes število teh nesrečnejev.

— Da, so taki lenuhi v našem Pekingu, — mu je odvrnil San-Ci-San, — sicer pa... in dal je poklicati mestnega načelnika.

— Slabe novice so prišle iz dvorca, — je izpregovoril, ko je prišel Paj-Hi-Vo in se priklonil trikrat prav do tal, — vladika našega življenja je zapazil nered v Pekingu.

— Kako to? — je prestrašen vprašal načelnik Paj-Hi-Vo, — kaj ne deli prekrasen senčen vrt dvorca od mesta Pekinga?

— Sam ne vem, kako se je moglo to zgoditi, — mu je odvrnil San-Ci-San, — njegovo veličanstvo vzemirajo potepuhi, ki hodijo ob dežju brez klobukov po ulicah Pekinga. Še danes hoče vedeti, koliko je teh nesrečnih. Si razumel?!

— Pokličite mi takoj tega starega psa, Huar-Dzunga, načelnika mestne straže! — je par minut pozneje kričal Paj-Hi-Vo nad svojimi podrejenimi uradniki.

In ko je prišel načelnik mestne straže, bled in tresoč se od strahu, je mestni načelnik odprl zatvornice psokv, ki so z vso težo padale na glavo nesrečnega stražnega načelnika.

— Lenuh, nepridiprav, podla izdajca! ti nas hočeš vse s seboj vred uničiti!

— Prosim te, pojasni mi vzrok svoje jeze, — je prosil stražni načelnik kleče pred mandarinom, — da se moram poboljšati, sicer se bojim, da ne bom razumel jezika tvoje modrosti.

— Stari pes, kako moreš načelovati policiji najpsejšega in največjega mesta na svetu? Sam gospodar vseh Kitajcev je zapazil, da nimaš reda v mestu. Po ulicah Pekinga se sprehajajo v dežju ljudje, nepridipravi brez klobukov. Se danes pred solničnim zahodom hoče nebeški sin vedeti, koliko je takih ljudi v Pekingu. Zgini pes!

— Vse točno izpolnim, — je odgovoril stražni načelnik in se priklonil trikrat do tal. Trenutek pozneje je zvonil na "gongu" (zvono) in s tem sklical k sebi stražnike celega Pekinga.

— Lenuhi, izmed katerih vas polovico poobesim in drugo polovico pomorim! Tako pazite na red v mestu. Pred vašimi očmi hodijo ljudje ob dežju brez klobukov po ulicah. Še danes hočem imeti vse te ljudi v mestni ječi, sicer gorje vam!

Par minut pozneje so stražniki začeli izpolnjevati načelnikovo povelje, lovili so ljudi kot divjačino.

— Drži ga, vjemi ga, primi ga! — so kričali stražniki loveči ljudi brez klobukov. Vlačili so jih iz zavrat, iz hiš, iz plotov, lovili so jih kot kitajski mesar podgane, iz katerih hoče skuhati rižot. V pol ure so bili vsi polovljeni, ki niso imeli klobukov; postavili so jih na dvorišče jetnišnice, ker bi bila sicer jetnišnica premajhna.

— Koliko jih je? — je vprašal Huar-Dzung.

— 20.871, — je odgovoril stražnik.

— Rabelj! — je zaklical Huar-Dzung.

Se pred solničnim zahodom je ležalo 20.871 Kitajcev obglavljenih na dvorišču jetnišnice in 20.871 glav so nataknili na kole in jih razpostavili po mestu v svari lo prebivalstvu.

Huar-Dzung je to sporočil Paj-Hi-Vo-u, Paj-Hi-Vo San-Ci-Sanu in ta je o tem obvestil Tzung-Hi-Tzanga.

Solnce se je bližalo zahodu, dež je ponehal prihljal je prijeten zahodni veter in deževne kaplje so padale kot briljantni žerjane na tla in evetlice so se blesekale v žarkih zahajajočega solca. Cel cesarski vrt je bil sam briljant in sam vonj. Nebeški sin Li-O-A je stal pri oknu svojega porcelanastega dvorca in se radoval nad prekrasno sliko. Mlad in dober tudi v tem trenutku ni pozabil rečevež.

— Da ne pozabim, — se je obrnil k komorniku Tzung-Hi-Tzangu, — ti mi hočeš sporočiti, koliko je takih rečevežev v Pekingu, ki nimajo niti klobuka, da bi se ob času dežja z njim pokrili.

— Zelja vladarja sveta je izpolnjena po njegovih slugah, — je klanjajoč odgovoril Tzung-Hi-Tzang.

— Koliko jih je? Govori čisto resnico!

— V celem Pekingu ni niti enega človeka, ki bi ne imel klobuka, s katerim bi se pokrili ob času dežja. Prisegam, da je čista resnica, kar govorim! — je odgovoril Tzung-Hi-Tzang in vzdignil desno roko v znamenje prisega. Obraz mladega cesarja se je ob teh besedah razjasnil, znamenje, da je zadovoljen in srečen.

— Srečen narod! Blažena dežla! — je dejal, — in kako srečen sem jaz, da sem vladar takega naroda.

In ves cesarski dvor je bil srečen ob pogledu na zadovoljnost vladarja.

San-Ci-San, Paj-Hi-Vo in Huar-Dzung so pa bili odlikovani z redom zlatega zmaja za "izvanredno očetovsko skrb" za kitajski narod.

Dež.

Vasilij Mihajlovič Dorosjevič:

Nebeški sin — naj bo slavno njegovo ime na veke vekov — cesar Li-O-A je stal pri oknu svojega porcelanastega dvorca. Čeprav je bil še mlad, je bil dober in skrben vladar, zato tudi ni pozabil na vdove in sirote.

Deževalo je kot bi lilo iz skaf. Nebo je plakalo in z njim vred so prelivalo solze drevesa in evetlice. Cesarju je postalo tesno okoli srca in vzdihnil je:

— Reče ti, ki nimajo niti klobuka, da bi se ob takem vremenu z njim pokrili.

Takoj je dal poklicati svojega prvega komornika in mu dejal:

— Hočem vedeti, koliko je takih nesrečnejev v mojem Pekingu!

— Svetlo sonce! — je odgovoril komornik Tzung-Hi-Tzang, ki je padel pred cesarja na kolena in s čelom bil ob tla, — nič ni mogoče, kar zapove naše prevzvišeno nebeško veličanstvo; še pred solničnim zahodom boš vedel, oko zarje, kar želiš.

Cesar se je nasmešnil in odslavljal Tzung-Hi-Tzanga, ki je bežal k prvemu ministru San-Ci-Sanu. Pritekel je k njemu, komaj sapa loveč in pozabil v naglici počastiti ga z vsemi dolžnimi častmi in mu dejal:

— Veselje sveta! naš najmilostljivejši vladar je zelo nezadovoljen. Vzemirajo ga ti, ki hodijo ob času dežja brez klobukov po ulicah Pekinga in zvedeti hoče še danes število teh nesrečnejev.

— Da, so taki lenuhi v našem Pekingu, — mu je odvrnil San-Ci-San, — sicer pa... in dal je poklicati mestnega načelnika.

— Slabe novice so prišle iz dvorca, — je izpregovoril, ko je prišel Paj-Hi-Vo in se priklonil trikrat prav do tal, — vladika našega življenja je zapazil nered v Pekingu.

— Kako to? — je prestrašen vprašal načelnik Paj-Hi-Vo, — kaj ne deli prekrasen senčen vrt dvorca od mesta Pekinga?

— Sam ne vem, kako se je moglo to zgoditi, — mu je odvrnil San-Ci-San, — njegovo veličanstvo vzemirajo potepuhi, ki hodijo ob dežju brez klobukov po ulicah Pekinga. Še danes hoče vedeti, koliko je teh nesrečnih. Si razumel?!

— Pokličite mi takoj tega starega psa, Huar-Dzunga, načelnika mestne straže! — je par minut pozneje kričal Paj-Hi-Vo nad svojimi podrejenimi uradniki.

In ko je prišel načelnik mestne straže, bled in tresoč se od strahu, je mestni načelnik odprl zatvornice psokv, ki so z vso težo padale na glavo nesrečnega stražnega načelnika.

— Lenuh, nepridiprav, podla izdajca! ti nas hočeš vse s seboj vred uničiti!

— Prosim te, pojasni mi vzrok svoje jeze, — je prosil stražni načelnik kleče pred mandarinom, — da se moram poboljšati, sicer se bojim, da ne bom razumel jezika tvoje modrosti.

— Stari pes, kako moreš načelovati policiji najpsejšega in največjega mesta na svetu? Sam gospodar vseh Kitajcev je zapazil, da nimaš reda v mestu. Po ulicah Pekinga se sprehajajo v dežju ljudje, nepridipravi brez klobukov. Se danes pred solničnim zahodom hoče nebeški sin vedeti, koliko je takih ljudi v Pekingu. Zgini pes!

— Vse točno izpolnim, — je odgovoril stražni načelnik in se priklonil trikrat do tal. Trenutek pozneje je zvonil na "gongu" (zvono) in s tem sklical k sebi stražnike celega Pekinga.

— Lenuhi, izmed katerih vas polovico poobesim in drugo polovico pomorim! Tako pazite na red v mestu. Pred vašimi očmi hodijo ljudje ob dežju brez klobukov po ulicah. Še danes hočem imeti vse te ljudi v mestni ječi, sicer gorje vam!

Par minut pozneje so stražniki začeli izpolnjevati načelnikovo povelje, lovili so ljudi kot divjačino.

— Drži ga, vjemi ga, primi ga! — so kričali stražniki loveči ljudi brez klobukov. Vlačili so jih iz zavrat, iz hiš, iz plotov, lovili so jih kot kitajski mesar podgane, iz katerih hoče skuhati rižot. V pol ure so bili vsi polovljeni, ki niso imeli klobukov; postavili so jih na dvorišče jetnišnice, ker bi bila sicer jetnišnica premajhna.

— Koliko jih je? — je vprašal Huar-Dzung.

— 20.871, — je odgovoril stražnik.

— Rabelj! — je zaklical Huar-Dzung.

Se pred solničnim zahodom je ležalo 20.871 Kitajcev obglavljenih na dvorišču jetnišnice in 20.871 glav so nataknili na kole in jih razpostavili po mestu v svari lo prebivalstvu.

Huar-Dzung je to sporočil Paj-Hi-Vo-u, Paj-Hi-Vo San-Ci-Sanu in ta je o tem obvestil Tzung-Hi-Tzanga.

Solnce se je bližalo zahodu, dež je ponehal prihljal je prijeten zahodni veter in deževne kaplje so padale kot briljantni žerjane na tla in evetlice so se blesekale v žarkih zahajajočega solca. Cel cesarski vrt je bil sam briljant in sam vonj. Nebeški sin Li-O-A je stal pri oknu svojega porcelanastega dvorca in se radoval nad prekrasno sliko. Mlad in dober tudi v tem trenutku ni pozabil rečevež.

— Da ne pozabim, — se je obrnil k komorniku Tzung-Hi-Tzangu, — ti mi hočeš sporočiti, koliko je takih rečevežev v Pekingu, ki nimajo niti klobuka, da bi se ob času dežja z njim pokrili.

— Zelja vladarja sveta je izpolnjena po njegovih slugah, — je klanjajoč odgovoril Tzung-Hi-Tzang.

— Koliko jih je? Govori čisto resnico!

— V celem Pekingu ni niti enega človeka, ki bi ne imel klobuka, s katerim bi se pokrili ob času dežja. Prisegam, da je čista resnica, kar govorim! — je odgovoril Tzung-Hi-Tzang in vzdignil desno roko v znamenje prisega. Obraz mladega cesarja se je ob teh besedah razjasnil, znamenje, da je zadovoljen in srečen.

— Srečen narod! Blažena dežla! — je dejal, — in kako srečen sem jaz, da sem vladar takega naroda.

In ves cesarski dvor je bil srečen ob pogledu na zadovoljnost vladarja.

San-Ci-San, Paj-Hi-Vo in Huar-Dzung so pa bili odlikovani z redom zlatega zmaja za "izvanredno očetovsko skrb" za kitajski narod.

LAHKO JE

pridobiti si hitro olajšbo in preprečiti veliko število bolezni, ako imate pri hiši

Severov balzam za pljuča.

(Severa's Balsam for Lungs)

Dajte vsakemu članu v družini, najsi bo mlad ali star, slaboten ali krepke, po prvem prikazu prehlajenja ali kašlja ali boleznih pljuč, vratu ali sapnika.

25c. in 50c.

Pripravljen posebno za zdravljenje teh nadlog.

Ali izgubavaš moč?

ali žolčnica, ne zadrževaj se in vzemi

Ako moč izgubljaš, glej za vzrok v neki nepravilnosti v prebavljivem organu. Ako je slaba slast, pokvarjena prebava, omotica, gorečica, težka prebava

Severov želodčni grenčec.

(Severa's Stomach Bitters)

Priminen za vzdrževanje ljudi in jih vzdrževati zdrave.

\$1.00.

Prodajajo se v lekarnah. Zahtevaj, da dobiš Severovih zdravil: Zdravniški nasvet zastoj. Pišite na

W. F. SEVERA Co. CEDAR RAPIDS IOWA

"GLAS NARODA"

(Slovenic Daily.)
Owned and published by the
Slovenic Publishing Co.
(a corporation.)
FRANK SAKSER, President.
JANKO PLESKO, Secretary.
LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and
addresses of above officers: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Za celo leto velja list za Ameriko in
Canada. \$3.00
" pol leta. 1.50
" leto za mesto New York. 4.00
" pol leta za mesto New York. 2.00
" Evropo za vse leto. 4.50
" " " pol leta. 2.50
" " " četrta leta. 1.75

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan iz-
veniši nedelje in praznikov.

"GLAS NARODA"
("Voice of the People")
issued every day, except Sundays and
Holidays.
Subscription yearly \$3.00.

Advertisements on agreement.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne
natisnejo.
Denar naj se blagoviti pošiljati po —
Money Order.

Pri spremembi kraja naročnikov
prosimo, da se nam tudi prejšnje
bivalne naznani, da hitreje najde-
mo naslednika.

Dopisom in pošiljankam naredite ta na-
slov:

"GLAS NARODA"
82 Cortlandt St., New York City.

Telefon 4687 Cortlandt.

Koncem tedna.

Južni tečaj odkrit, in zopet sta
dva raziskovalca, ki sta ga ob-
nem odprla. Sedaj je pričako-
vati, da bode drug drugega
dolžila neresnice, kakor se je zgo-
dilo pri "odkritju" severnega
tečaja.

Zopet bankar v stiskah, in če
bo slo dobro, dobijo vložniki po-
lovico zaupanega denarja nazaj.
Nov dokaz, da ni zaupati privat-
nim "bankarjem", katerih po-
slovanja ne nadzoruje država.

Strup kače klopotače je najno-
vejše zdravilo proti jetiki. Ali se
to ne pravi, izganjati hudiča z
Belcebubom?

V Monterey, Mex., so se upri-
jetniki v kaznilnici. Vzrok njio-
ve nezadovoljnosti je pač um-
ljiv.

Snežje vsak dan eno jabolko,
pa ne pride zdravnik k vam. Še
bolje — pojejte vsak dan čebulo,
pa se vam živ krst ne približa.

Neglede na dejstvo, da nekoga
moža v Johnstown, Pa., ni usmr-
til 15,000 voltov močan električni
tok, ammak ga samo zazibal v
spance, vendar ne verjamemo,
da bi postala taka metoda kedaj
sredstvo proti nesposobnosti.

Da vladajo res prijateljski od-
nosaji med Anglijo in Nemčijo,
je razvideti iz nove predloge za
ojačenje mornarice na Nemškem.

Za izkušnjo je treba večkrat
šteti lepe denarje, ki pa nosijo
bogate obresti.

Davki bodo povisani. Sedaj, ko
je vse dražje, je bilo tudi tega
pričakovati.

Nek cestni ropar v St. Louis,
Mo., zatrjuje, da je potreboval
denar v svrhu izobrazbe v zrako-
plovstvu. Ta mož je res stremel
za čem višjim.

Ako bi hotele napotiti evropej-
ske vlasti Italijo in Turčijo do
tega, da skleneta mir, bi s tem
priznale petelinji pretep kot pravo
vojno.

Štrajknjoci premogarski de-
javci na Angleškem imajo le za
malo časa sredstva — v tem ob-
stoji ravno glavna nevarnost.

"Laznjivei!" tako je ozna-
čeval prej Roosevelt ljudi, ki so
pravili, da bode kandidat, in se-
daj one, ki pravijo, da ni kan-
didat.

2758 mrtvih in 19,107 ranjen-
cev v četrt leta. Poročilo z boje-
ga polja železnice.

V Texas je bil oproščen nek
zamoraki deček, ki se je sam o-
značil kot tat, in to vsled tega,
ker svoje tatvine ni mogel doka-
zati. Drugače pa tam zamorec

enostavno obesijo, če jim morejo
kak kazniv čin dokazati ali ne.

Mehikanskemu predsedniku
Maderu v spominsko knjigo:
"Danes meni, jutri tebi"...

Mož, ki ne razloči v restavran-
tu svinjskega od telečjega mesa,
doma najbolj zabavlja čez jed.

Gspud redaliter!
Prehupit je šov za letas rakam
žvižgat pa ribam gost; pa je čist
prou, de je šov. U Iblan sma mel
na psna nedela nč min kokr tri-
indvejet balu, plesu in unterhol-
ting; pa in ne j se eden reče kej o
slabih cajth!

U lontan za spet pupravl yulivu
red mesta Iblane, in tu boja tku
doud delal, de se nau nubeden več
auskenu.

Iblansk purgerji in nepurgerji
boja mogli zdej glubok u varžat
seet in plačat davke za eeste. Jest
b pa predlagu, de b dal še davke
za ta velke gubezdače al guvorni-
ke, in pa de b usak tak človk du-
bu u gutane mera, kolk je lufta
pužru, de b ga pokl ubdačl. Naš
krajnsk kmeti maja tud na usaka
reč že davk in hmal na bo za žvlt,
k na bo kej za usta nest; za u-
nuret pa tud ne, k sa prezdrav. Pr
nas se ta mal folk na bo mogu be-
šverat, de ga želodec buli, k boja
tist gspudi, k pustave delaja, z
za tu skrbel, de se na boja mogi,
preveč najest.

Zdej sa tud naš gpadlu first in
škof udpravl več prazniku in to:
sv. Jožefa, rednika Krista in de-
želnga patrona; Marijuo uznanej-
ne; žegnaje pr naš flekaj-
narjh; velikunoč in binkšn pun-
delk; Marijuo rojstvo al Mal
Smarn pa sv. Stefana.

Tkula, vidja, usi tist, k maja
gud na sv. Jožefa se na boja mogli
več putrahterit in ausflug delat h
bužem grob u Štepana vas; glih-
tku ne Maričke; velikunoč in bink-
šn pun-
delk je šov tud prilfur in boma
pirhe le bl u nedela sekal; binkšn
pundek je bta prov prpravu za
ausflug u Pustojna, al na Gurensk
no, s tem je zdej aus; navem, ko-
ku bo z birma, morbt bo ta tud
udpada u pundek; Mal Smarn
udpade in z nim izleti in bužja po-
ta na Smarna gora, na Dobrava,
na Bled itd.; kua pa čem, če je za
druge prov, men je tud. O božič
boma mel pa tud sam en praznik,
in na sv. Stefana na boja več ple-
sal posl k dinste menaja.

Vidja, tu je tud napredek, več
dela, pa nu dujač; bo že buh dau,
de nana nč imel; al gspudi lohka
tkula delaja, k usak dan prov mal
pa nč na delaja, zatu pa velik
in dobr jeja in pijeja. S sm nekui
stareu možu z dežele tole pravu,
pa in je reku: ni čudež, de verna
peša.

Zdej boma u Iblan dubl držav-
ne špicne al puleaje, mestne boja
dal u pnznoj; mestni puleaji nisa
bli za dost šorj, sa prenal ldi za-
pri in štrafal, zato boja zdej drug
ldje, tu je naš švore, pustavi p-
caje in ti boja v nedelah in pr ve-
čjih kummedjah musil pikhaube.
Č bo kdu tega puleaja mal pu-
stran pugledu, bo precj šou u
špekamra; buh ne dej, de b ga
pa nahrulu, precj bu šou na Zab-
jek ješprenek pihat. Guvort se
na sme že zdej nč, pisat pa se mn,
pu noč more Iblana bl kt brifol,
no, zdej pa se misl na boma smel,
k ta nov puleaji boja pree puro-
tal, kaj kdu misl. Use gree bl na
slaba stran in na bo več nazaj ta
starh dobreh cajtu, k sma ga na
firkl cujal in piske jedl, al te mi
ta revn folk vidmo le še na plac k
jh predajaja, al pa č greim na
španeir bl delec iz mesta, k se pa-
seja; zatu pa praum:

Suh, suh, suh.
Čev svet je že ud muh;
Zviram men u trbuh,
Zatu sma bl ta suh.
Vas prov lpu puzdravu
Vaš suh

Žane.

ROJAKI, NAROCJATE SE NA
"GLAS NARODA", NAJVEČJI IN
JAVNEJŠI DNEVNIK.

Dopisi.

New Alexandria, Pa. — Tukaj
se je zadnji čas naselilo že precej
Slovencev. Delamo še precej do-
bro, toda brezposelnih je pa še
vedno dovolj. Zato ne svetujem
rojakom semkaj hoditi. — Dne 1.
februarja ustanovili smo društvo
sv. Barbare štev. 77 in v odbor
so bili izvoljeni: Fran Zupan,
predsednik; Anton Bernad, taj-
nik; Josip Slak, blagajnik; Jurij
Penka, zapisnikar; Jakob Petrič,
bolniški obiskovalec. — Pozdrav
vsem rojakom! Josip Slak.

Lorain, O. — Ker smo čitali v
našem priljubljenem dnevniku
"Glas Naroda", da skoro iz vsa-
ke slovenske naselbine prihajajo
darovi za nesrečne ter v bedi in
revščini se nahajajoče rodbine,
odločili smo se, da se podamo tu-
di mi okoli dobrosrčnih rojakov
nabirati milodare. In po vsej pra-
vici moramo reči, da kamor smo
prišli in koderkoli smo trkali, po-
vsod se nam je odprlo, ter vsak
je rad daroval po svoji moči, ko-
likor je le mogel. Zatorej, lorain-
ski Slovenci in Slovenke! Poka-
zali ste s tem, da biva v vaših pri-
slih zares usmiljeno srce, kadar se
gre za pomoč ubogim fevežem.
Zatorej prosimo, da razdelite da-
rove tako, da pošljete vsem trem
nesrečnim rodbinam, katerih
prošnje so bile priobčene v Glasu
Naroda, in sicer \$20 za družino
Gorenc v Lincoln, Ill., polovico
ostale svote Uršuli Domenko v
Crested Butte, Colo., drugo po-
lovico pa Josipini Mohorčič v
Milwaukee, Wis. — Drugih po-
sebnih novic nimamo kaj poroča-
ti. Z delom gre pa le bolj po ma-
lem, vedno nam obetajo boljših
časov, pa jih le ni, gotovo nam jih
je spihal mrzli in sneženi vi-
har, ki je neusmiljeno razsajal na
pepelnice. Kadar pride prijaz-
na spomlad, ter kaj posebnih no-
vico, bomo že poročali iz naše na-
selbine. — Darove so nabirali
Anton Eisenhardt, Fran Božič in
Fran Petrič. — Darovali so sle-
deči: F. Justin \$2. — J. Svete \$1.
— Po 50c: I. Gregorič, F. Petrič,
A. Snoj, M. Meden, F. Mavec, J.
Strohsack, I. Svet, F. Stopar, F.
Kranjc, A. Jakopin, I. Piškur, F.
Pavlič, F. Mislaj, A. Schildwisch-
ter, A. Virant, J. Urbas, A. Tom-
sič, A. Durjava, M. Lenček, F.
Scarpelini, M. Rahotina in Agn.
Lenček. — I. Novak 35c. — Po
30c: J. Tomažin, I. Zaletel in M.
Černivec. — Po 25c: A. Eisen-
hardt, M. Virant, A. Žgur, F. Du-
ša, A. Škraba, J. Jančič, F. Pa-
vel, J. Klopčič, F. Ambrožič, J.
Žgur, A. Jančar, J. Vidic, R. Bra-
toš, I. Zrime, J. Brence, L. Mo-
horčič, M. Može, J. Znidaršič, A.
Mohorčič, A. Svet, P. Rahotina,
F. Hreščak, M. Ostanek, F. Kri-
štof, I. Šlajner, A. Štrkelj, A.
Krhin, J. Strajner, M. Kodelja,
M. Mislaj, A. Ipavec, A. Rahoti-
na, I. Tomažin, A. Tomažin, A.
Klinar, F. Repar, A. Gerbec, I.
Fortuna, I. Ivančič, I. Gruđen,
M. Bizjak, P. Sever, I. Tomažič,
F. Gradišek, J. Trošt, J. Jelerčič,
J. Ule, A. Šeme, L. Bombač, Iv.
Steržar, I. Rosa, A. Miklič, A.
Longar, A. Debevec, I. Zalar, F.
Ule, F. Obreza, J. Baraga, J. Hri-
bar, F. Kužnik, A. Pogorelec, F.
Lavriha, P. Andro, F. Tomažin,
M. Kure, H. Sifter, I. Janžer, M.
Inkret, J. Žezlina, M. Polutnik,
I. Tomšič, F. Azman, J. Hleščar,
M. Zierle, I. Palčič, F. Zore, J.
Pavlič, J. Lavriha st., I. Klager,
A. Bombač, M. Bombač, I. Seme-
nič, A. Ivec, D. Martinko, F. Rus-
su, K. Hriška, S. Kos mil, A. Le-
gat, J. Konkolj, F. Pelke, A. Či-
delj, S. Krcjačič, F. Božič, M.
Kirinčič, J. Omahen, J. Rosa, M.
Simšič, A. Dolgan, M. Mramor,
F. Bajec, A. Udovič, M. Triplat,
F. Logar, A. Kos, A. Lampe, J.
Novak in S. Jug. — Po 20c: J.
Skapin, V. Gnidica, M. Klinar in
P. Lerchbacher. — Po 15c: I. No-
vak, D. Zaletel, I. Kumše, F. Gra-
dišek, I. Jančar, A. Bratož, J.
Petek, I. Kotnik, J. Campel, A.
Pogorelec, F. Tomšič in M. Pri-
možič. — Po 10c: A. Zakrajšek,
J. Lavriha, F. Kos, I. Novak, A.
Pogačar, I. Klemen, A. Kržič, M.
Mavec st., I. Škraba, J. Spraitz,
I. Rozman, F. Bučar, I. Škrjanc
st., A. Mavec in A. Rožanc. — F.
Zaletel 5c. — Vsem darovalcem
presrčna zahvala. Pozabljena ni-
kdar ne bode ostala. Mogoče, da
pride kedaj tudi čes, ko drugi se
bode usmili rad vas. — Anton
Eisenhardt. — Op. ured.: Skupno
prejeli \$45.80. Menjava čeka 10c.
Od te svote smo poslali Gorencu
ček za \$20, Uršuli Domenko ček
za \$12.90; Josipini Mohorčič pa
nisimo mogli poslati, ker ne zna-
mo za njen naslov, naj nam ga
naznači!

Look Out! You'd better take care of Yourself

Glavobol, bolečina v grlu, v prsih
in straneh, slabe zleza in drugi znaki
prehlade ne bodo imeli nevarnih po-
sledic, če boste rabili

Dr. Richterjev Pain-Expeller

po predpisih, ki so natisnjeni na
omotu. 25c. in 50c. steklenice.

Čuvajte se ponaredb in pazite na
sidro in naše ime.

F. AD. RICHTER & CO., 215 Pearl St., New York, N. Y.
Dr. Richterjevo Congo Pilule elajaja.
(25c. ali 50c.)

Demonstracije v Zagrebu

(Poštno poročilo.)

Zagreb, 25. februarja.

V soboto 24. febr. bi se imel
vršiti na Starčevićem trgu
shod s dnevnim redom: "Dogod-
ki v Sarajevu." Toda ta shod je
policija prepovedala.

Kljub temu se je ljudstvo jelo
ob 6. uri zvečer v velikih množi-
kah zbirati v llici in v sosednih
ulicah. Največ je bilo dijaštva in
delavstva. Množica je pela rodo-
ljubne pesmi ter hrupno demon-
strirala proti banu Cuvaju. Poli-
cija se je držala popolnoma pa-
sivno.

Ko pa je množica skozi Prera-
dovičevu ulico hotela prodati na
Starčevićem trgu z očitnim nam-
enom, da bi tam priredila shod, ji
je v Kukuljevi ulici zastopil
pot močan kordon policije ter de-
monstrante potisnil proti llici.

Demonstranti so se vrnili v lli-
co, kjer so jih redarji skušali
razkropiti. Toda policija je bila
preslaba, ker so z vseh strani do-
hajali novi manifestanti.

Spopad s policijo.

Ko se je demonstrantom pri-
družila nova četa, prišla iz bu-
djeviške pivnice, je množica
krenila iz llice po Frankopanski
ulici proti Vseučiliščnemu trgu,
kjer je nameravala prirediti ve-
liko narodno skupščino.

Na vogalu Vseučiliščnega trga
je manifestante sprejela policija.
Bil je tu oddelek redarjev peš-
cev pod poveljstvom nadstrajni-
ka Jagića in oddelek redarjev na
konjih pod poveljstvom nadzor-
nika Zdenčaja.

Ker se manifestanti niso dali
ustaviti so jih redarji naskočili z
golimi sabljami. Za trenotek so
bili demonstranti osupnjeni po-
tem pa so posegli po kamenju in
ali z njim bombardirali policijo.

Nastala je praveca bitka. Ve-
liko število demonstrantov je bi-
lo ranjenih.

Neki detektiv je udaril trgov-
skega akademika Čedomila Ko-
kanovića s palico s tako silo po
glavi da se je na mestu zgrudil.
Reševalno društvo je ranjencu
prihiteo na pomoč, ga obvezalo
ter dalo odpeljati v bolnico.

Končno se je policiji vendarle
posrečilo potisniti manifestirajo-
čo množico z Vseučiliškega trga.
Glavni del demonstrantov se je
vrnil v llico, ostali pa so se raz-
pršili po raznih drugih ulicah.
povsodi hrupno demonstrirajoč
proti madjaronskemu režimu in
proti banu Cuvaju.

Streli pred državnim kolodvo-
rom.

Medtem, ko so se vršile demon-
stracije v llici in na Vseučil-
škem trgu, se je del demonstan-
tov napotil pred državni kolo-
dvor in pred prometno upravo
državnih železnice, hotec tamkaj
demonstrirati.

Toda psovpje železniške pro-
metne uprave so zadržali orož-
niki. Manifestantje so se zato u-
maknili na drsalice ter jeli od-
tu s kamenjem bombardirati po-
slopje, na katerem so razbili vse
šipe.

Eden izmed orožnikov, ki so
stali na straži pred poslopjem, je
ustrelil na demonstrante, a k sre-
či ni nikogar zadel. Med orožniki
in demonstranti je bil namreč
plot in samo tej okolnosti je pri-
pisovati, da ni bil nihče ustre-
ljen.

Razbite table na trgu Khuen-He-
dervaryjevem.

Del demonstrantov, ki jih je
razpršila policija na Vseučil-
škem trgu, je odšlo na trg grofa
Khuen-Hedervaryja. Ker tu ni
bilo redarjev, so manifestanti ne-
ovirano smeli vse poulične table,
glaseče se na ime Khuen-Heder-
varyja, ter jih v sprevedu odne-

svete Barbare

Za Združene države Severne Amerike.

Serlež: Forest City, Pa.

Inkorporirano dne 31. januarja 1902 v državi Pennsylvaniji.

ODBORNIKI:

Predsednik: MARTIN GERMAN, Box 688, Forest City, Pa.

Podpredsednik: JOSEF PETERNEL, Box 95, Willock, Pa.

I. tajnik: IVAN TELBAN, Box 707, Forest City, Pa.

II. tajnik: STEFAN ZABRIG, Box 508, Conemaugh, Pa.

Blagajnik: MARTIN MUHIC, Box 587, Forest City, Pa.

NADZORNIKI:

Predsednik nadzornega odbora: KAROL ZALAR, Box 547, Forest City, Pa.

I. nadzornik: IGONAC TOBYARNIK, 4734 Hatfield St., Pittsburg, Pa.

II. nadzornik: FRANK STINK, 69 Mill St., Luzerne, Pa.

III. nadzornik: ALOJZ TAVCAR, 239 Cor. N. -- 3rd St., Rock Springs, Wyo.

POROTNI IN PRIZIVNI ODBOR:

Predsednik porot. odbora: PAUL OBREGAR, R. R. No. 1, Weir City, Kans.

I. porotnik: MARTIN OBERZAN, Box 51, Mineral, Kans.

II. porotnik: ANDREJ SLAK, 7113 Isler St., Cleveland, Ohio.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. J. M. SELISKAR, 6127 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Dopis naj se pošilja I. tajniku IVAN TELBAN, P. O. Box 707 v Forest City, Pa.

Društveno glasilo je "GLAS NARODA".

POROČILO

iz glavnega urada društva Sv. Barbare v Forest City, Pa.

Umrlj člani izplačni 1. marca 1912.

Stev. 1964 Jakob Kristan, umrl dne 19. novembra 1911, član postaje št. 31 Calu-

met Mich. vzrok smrti: ponesrečen.

Stev. 4771 Michael Kerk, umrl dne 2. decembra 1911, član postaje št. 44 Frank

lin, Kans. vzrok smrti: ponesrečen.

Stev. 1987 Anton Piltaver, umrl dne 6. decembra 1911, član postaje št. 7 La Salle

Ill. vzrok smrti: Anomija.

Stev. 5442 Leopold Strauss, umrl dne 27. decembra 1911, član postaje št. 47 Front-

enac, Kans. vzrok smrti: ponesrečen.

Stev. 2413 Andrej Kern, umrl dne 2. januarja 1912, član postaje št. 5 Denning,

Ark. vzrok smrti: Typhoid fever.

PRISTOPILO

Postaja št. 1 Forest City, Pa.

Matiha Markov, rojen 21. februarja 1887;

Frank Pantar, rojen 26. marca 1888.

Postaja št. 2 Jenny Lind, Ark.

Josef Lavrin, rojen 18. marca 1885;

Josef Duič, rojen 19. marca 1888; — Jo-
žef Sadar in Michael Pakj zopet pristopila.

Postaja št. 3 Moon Run, Pa.

John Arh rojen 1. januarja 1885.

Postaja št. 9 Weir City, Kans.

Anton Chufar, rojen 25. oktobra 1889.

Postaja št. 10 Coketon, W. Va.

Frank Peternel, rojen 1. oktobra 1886.

Postaja št. 16 Willock, Pa.

Robert Corneli, rojen 16. novembra 1888;

Pavel Gharini, rojen 16. avgusta 1876.

Postaja št. 20 Claringe, Pa.

Anton Surja, rojen 18. decembra 1878.

Postaja št. 21 Little Falls, N. Y.

Frank Prevec, rojen 21. septembra 1888;

John Leskovic, rojen 14. decembra 1889;

Josef Krajnc, rojen 24. julija 1884.

Postaja št. 21 Primerio, Colo.

Ivan Krivec zopet pristopil.

Postaja št. 26 Collinwood, Ohio.

Ignac Izanc, rojen 11. aprila

Jugoslavanska Katol. Jednota.

Objavljeno dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

URADNIKI:

Predsednik: IVAN GERM, 521 Center St. Braddock, Pa.
Podpredsednik: IVAN PRIMOŽIČ, Eveleth, Minn., Box 441.
Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn., Box 424.
Pomoćni tajnik: MIHAEL MRAVINEC, Omaha Neb., 1224 So. 15th St.
Blagajnik: IVAN GOUZE, Ely, Minn., Box 155.
Štampar: FRANK MEDOSL, So. Chicago, Ill., 3422 Ewing Ave.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN J. IVEC, Joliet, Ill., 900 No. Chicago St.

NADZORNIKI:

ALOIS KOSTELIC, Salda, Colo., Box 522.
MIHAEL KLOBUCHAR, Calumet, Mich., 115 - 7th St.
PETER SPEHAR, Kansas City, Kan., 420 4th St.

POROTNI ODBOR:

IVAN KERZIC, Burdine, Pa., Box 153.
FRANK GOUZE, Chisholm, Minn., Box 715.
MARTIN KOČEVAR, Pueblo, Colo., 1219 Ellis Ave.

Jednotino glasilo je "GLAS NARODA", New York City, New York.

Vel dopoln naj se pošilja na glavna tajnika, vse denarne pošiljke pa na gl. nega blagajnika Jednote.

PRI SPOLAJ NAVEDENIH DRUŠTVIH

PREMEMBE ČLANOV IN ČLANIC

Sv. Ciril in Metod št. 1 Ely, Minn.

Dne 29. februaria 1912.

Suspendirani:

John Stare 1871 - 1400 - \$1000 - 4.

Društvo šteje 124 članov.

Sv. Srca Jezusa št. 2 Ely, Minn.

Dne 4. marca 1912.

Pristopili:

Vinc. Campa 1888 - 15071 - \$1000 - 2.

Ivan Krize 1889 - 15072 - \$1000 - 2.

Mart. Kladnik 1877 - 15073 - \$1000 - 4.

Društvo šteje 128 članov.

Sv. Barbara št. 5 Soudan, Minn.

Dne 29. februaria 1912.

Pristopili:

Geo. Stepan 1875 - 709 - \$1000 - 2.

Društvo šteje 37 članov.

Pristopili:

Mart. Bajuk, 1879 - 15070 - \$1000 - 6.

Društvo šteje 28 članov.

Sv. Ciril in Metod št. 9 Calumet, Mich.

Dne 29. februaria 1912.

Suspendirani:

Barić Serti 1874 - 1240 - \$1000 - 2.

Joe. Simeti 1877 - 2448 - \$1000 - 2.

Maria Barić 1885 - 11241 - \$500 - 2.

Kat. Simeti 1880 - 8358 - \$ - 2.

Društvo šteje 234 članov in 125 članic.

Umrli:

Jožef Čura 1868 - 10402 - \$1000 - 5.

dne 15. febr. 1912 v Mohawk, Mich. vzrok smrti: samonor, pristopil k Jednoti dne 25. julija 1908.

Društvo šteje 234 članov.

Sv. Jožef št. 12 Pittsburg, Pa.

Dne 4. marca 1912.

Suspendirani:

Ivan Springer 1889 - 12535 - \$1000 - 1.

Društvo šteje 75 članov.

Sv. Peter in Pavel št. 15 Pueblo, Colo.

Dne 29. februaria 1912.

Pristopili:

Jožef Leneš, 1882 - 15068 - \$1000 - 2.

Kriča Černa 1892 - 15069 - \$1000 - 1.

Društvo šteje 95 članov in 43 članice.

Sv. Ciril in Metod št. 16 Johnstown, Pa.

Dne 29. februaria 1912.

Zonet sprejeti:

Frank Bavadak 1886 - 2963 - \$1000 - 1.

Suspendirani:

Ivan Potisek 1881 - 6056 - \$1000 - 2.

Društvo šteje 110 članov in 51 članice.

Sv. Alojzij št. 18 Rock Springs, Ark.

Dne 29. februaria 1912.

Pristopili:

Frank Kogar 1882 - 12508 - \$1000 - 4.

Mart. Rodene 1877 - 13713 - \$1000 - 4.

Društvo šteje 214 članov.

Sv. Jurij št. 22 Chicago, Ill.

Dne 29. februaria 1912.

Suspendirani:

Laula Pleše 1878 - 13374 - \$1000 - 4.

Društvo šteje 41 članice.

Sv. Rok št. 55 Uniontown, Pa.

Dne 29. februaria 1912.

Pristopili:

Fr. Krajnik 1882 - 7438 - \$1000 - 2.

Vinko Kinkela 1879 - 11685 - \$1000 - 2.

Mik. Trinoša 1880 - 12160 - \$1000 - 2.

Urban Miller 1878 - 12574 - \$1000 - 4.

Društvo šteje 45 članov.

Dne 4. marca 1912.

Pristopili:

Milena Tancubel 94 - 15079 - \$500 - 1.

Društvo šteje 5 članic.

Umrli:

Mijo Trinašić 1889 - 12160 - \$1000 - 3.

dne 4. febr. 1912 vzrok smrti: jetika.

Društvo šteje 41 članov.

Sv. Florijan št. 64 So. Range, Mich.

Dne 29. februaria 1912.

Suspendirani:

Jožef Lavich 1871 - 5474 - \$1000 - 4.

Laika Tiede 188 - 12922 - \$1000 - 2.

Društvo šteje 32 članov.

Sv. Peter in Pavel št. 66 Joliet, Ill.

Dne 29. februaria 1912.

Suspendirani:

Fr. Henigman 1878 - 11774 - \$1000 - 4.

Društvo šteje 81 članov.

Zvon št. 70 Chicago, Ill.

Dne 29. februaria 1912.

Pristopili:

Jak. Bleck 1880 - 15048 - \$1000 - 2.

Jak. Cuffer 1876 - 15049 - \$1000 - 5.

Društvo šteje 33 članov.

Sv. Janez Krstnik št. 75 Canonsburg, Pa.

Dne 29. februaria 1912.

Pristopili:

Jos. Krule 1882 - 12056 - \$500 - 3.

Adolf Tomšić 1880 - 15064 - \$1000 - 2.

John Sican 1879 - 15065 - \$500 - 4.

Jožefa Premru 88 - 15057 - \$500 - 2.

Maria Celar 1892 - 15058 - \$500 - 1.

Društvo šteje 51 članov in 6 članic.

Dne 4. marca 1912.

Umrli:

Fr. Debeve 1872 - 14469 - \$500 - 5.

dne 24. febr. 1912 vzrok smrti: pljučnica.

Društvo šteje 50 članov.

Sv. Alojzij št. 78 Salda, Colo.

Dne 29. februaria 1912.

Pristopili:

Alojz Rubčić 1892 - 15053 - \$1000 - 1.

Prememba zavarovalnice:

Frank Mautz 82 - 11490 - \$1000 - 3 iz \$500.

Društvo šteje 94 članov.

Sv. Barbara št. 79 Heilwood, Pa.

Dne 29. februaria 1912.

Suspendirani:

Fr. Marinšek 1881 - 13861 - \$1000 - 1.

John Konečnik 1880 - 7730 - \$1000 - 3.

Društvo šteje 21 članov.

Sv. Jernej št. 81 Aurora, Ill.

Dne 29. februaria 1912.

Pristopili:

Fr. Stefančič 1882 - 15050 - \$1000 - 1.

Jožef Oljter 1882 - 15051 - \$500 - 1.

Jožef Fajfer 1881 - 15052 - \$500 - 2.

Društvo šteje 33 članov.

Sv. Martin št. 83 Superior, Wyo.

Dne 29. februaria 1912.

Pristopili:

Dr. sv. Alojzij št. 18 Rock Springs Wyo.

John Pleštanek 69 - 12140 - \$1000 - 5.

Joe. Kovach 1876 - 4532 - \$1000 - 4.

Marija Kovach 1889 - 12211 - \$100 - 2.

Prvo društvo šteje 41, drugo 214 članov.

Dne 2. marca 1912.

Zonet sprejeti:

Fr. Peternel 1882 - 8978 - \$1000 - 3.

Maria Peternel 1886 - 8705 - \$500 - 3.

Društvo šteje 43 članov in 10 članic.

Sv. Andrej št. 84 Trinidad, Colo.

Dne 29. februaria 1912.

Zonet sprejeti:

Franc Ferhan 1893 - 13263 - \$100 - 1.

Anton Slavac 1878 - 13396 - \$1000 - 4.

Društvo šteje 103 članov in 1 članice.

Suspendirani:

John Orekar 1888 - 13399 - \$1000 - 2.

Maria Orekar 1891 - 14003 - \$1000 - 1.

Društvo šteje 103 članov in 1 članice.

Sv. Rok št. 94 Waukegan, Ill.

Dne 29. februaria 1912.

Suspendirani:

Jermel Vouček 1886 - 14644 - \$500 - 2.

Društvo šteje 42 članov.

Sv. Srce Jezusa št. 98 Ahmeek, Mich.

Dne 29. februaria 1912.

Suspendirani:

Geo. Pavličić 1887 - 12928 - \$1000 - 2.

Fr. Stajminger 1884 - 14968 - \$1000 - 2.

Fr. Pavličić 1888 - 14381 - \$1000 - 2.

Društvo šteje 21 članov in 5 članice.

Sv. Feliks št. 101 Walsenburg, Colo.

Dne 29. februaria 1912.

Suspendirani:

Nik. Čurčić 1871 - 12861 - \$1000 - 5.

Cvitan Dramić 1887 - 14268 - \$1000 - 2.

Frank Goršič 1890 - 14521 - \$1000 - 2.

Fr. Stajminger 1884 - 14968 - \$1000 - 2.

Fr. Stajminger 1884 - 14968 - \$1000 - 2.

Fr. Stajminger 1884 - 14968 - \$1000 - 2.

Fr. Stajminger 1884 - 14968 - \$1000 - 2.

Fr. Stajminger 1884 - 14968 - \$1000 - 2.

Fr. Stajminger 1884 - 14968 - \$1000 - 2.

Fr. Stajminger 1884 - 14968 - \$1000 - 2.

Fr. Stajminger 1884 - 14968 - \$1000 - 2.

Fr. Stajminger 1884 - 14968 - \$1000 - 2.

Fr. Stajminger 1884 - 14968 - \$1000 - 2.

Fr. Stajminger 1884 - 14968 - \$1000 - 2.

Fr. Stajminger 1884 - 14968 - \$1000 - 2.

Fr. Stajminger 1884 - 14968 - \$1000 - 2.

Fr. Stajminger 1884 - 14968 - \$1000 - 2.

Fr. Stajminger 1884 - 14968 - \$1000 - 2.

Fr. Stajminger 1884 - 14968 - \$1000 - 2.

Fr. Stajminger 1884 - 14968 - \$1000 - 2.

Fr. Stajminger 1884 - 14968 - \$1000 - 2.

Fr. Stajminger 1884 - 14968 - \$1000 - 2.

Fr. Stajminger 1884 - 14968 - \$1000 - 2.

Fr. Stajminger 1884 - 14968 - \$1000 - 2.

Fr. Stajminger 1884 - 14968 - \$1000 - 2.

Fr. Stajminger 1884 - 14968 - \$1000 - 2.

Fr. Stajminger 1884 - 14968 - \$1000 - 2.

Fr. Stajminger 1884 - 14968 - \$1000 - 2.

Fr. Stajminger 1884 - 14968 - \$1000 - 2.

Fr. Stajminger 1884 - 14968 - \$1000 - 2.

Fr. Stajminger 1884 - 14968 - \$1000 - 2.

Fr. Stajminger 1884 - 14968 - \$1000 - 2.

Fr. Stajminger 1884 - 14968 - \$1000 - 2.

Fr. Stajminger 1884 - 14968 - \$1000 - 2.

Fr. Stajminger 1884 - 14968 - \$1000 - 2.

Fr. Stajminger 1884 - 14968 - \$1000 - 2.

GLAS NARODA 9. MARCA 1912

see k društvo, znači, da isti niso v urad

tajnika od vrhovnega zdravnikarja pravo-

casno.

3. Poročila novih članov in članice od

strani društev se morajo takoj poslati v

urad Jednote in ne čakati na naznanilo

od glavnega urada Jednote.

4. Mesečna poročila prejemov se morajo

poslati edino le na Jednotni formah in

tako da pridejo

Srečni princ.

Visoko nad mestom je stala na vzvišenem podstavku soha srečnega princea, čezinec z zlato peno prevlečena, dva svetla sarkira v očeh in v velikim rdečim rubinom na meču.

Vse je obdalo soho. — Lepa je kakor petelin na strehi, — je pripomnil eden mestnih očetov, ki mu je bilo mnogo do tega, da je veljal za večaka v umetniških stvarih. — Četudi ni tako koristna, — je brž dodal iz plahe bojazni, da ga razkrije za sanjčaka, kar pa zares ni bil.

— Zakaj se ne vžgleduje po srečnem princeu? — je mati čuteče vprašala svojega dečka, ki je jokal, ker ni dobil — lune. — Srečni princ ne joče, če ne dobi, kar želi.

— Veseli me, da vidim nekoga na svetu, ki uživa neskaljeno srečo, — in opazujoč čudovito soho mrmral mož, ki ga je življenje razočaralo.

— Kakor angel stoji, — so šepetale sirote v škrlatnih jopičih, z bleščecimi predpasniki iz katedralke gredle.

— Odkod to veste, — je posegel profesor matematike v njih razgovor, — saj se niste videle angela.

— Pač, pač, v naših sanjah, — so mu odgovorili otroci; profesor matematike je namršil obrvi in temačno je pogledal: ni mu bilo po godu, da otroci sanjajo.

Nekoč ponoči je lastovka letela nad mestom. Njene tovaršice so pridle šestimi tedni odhitele v Egipt, sama je ostala, zakaj zaljubila se je v lepo trstiko med ločjem. Zgodaj spomladi ji je ugledala, ko je letela nad reko za debelo žoltno mušico, in vitki stas trstike ji je tako ugajal, da je ob stala in pričela razgovor.

— Ali si vredna ljubezni? — je dejala lastovka, ki ni ljubila ovinkov, in trstika se je globoko priklonila. Obledela je trstika in se dotikala s svojimi peroti vode ubirajoč srebrne kolobarje. Tako se je sladkala okoli nje vse poletje.

— Sinešno razmerje! — so evrčale ostale lastovke. — Trstika nima denarja, pa mnogo preveč zlače.

— In v resnici je bila vsa reka polna ločka. In ko je prišla jesen, so odletle lastovke.

Ko so odhitele družice, je lastovki postalo puho in ljubezen se ji je zazdela dolgačasna. — Slabo se klepeče z njo in bojim se, da je koketna; zmerom ljubezničev z vetrovom. — In v resnici se je trstika ljubko priklanjala, kadar je zapihal veter. — Meni je romanje po godu, — je nadaljevala lastovka, — in tudi moja žena mora iz kraja v kraj.

— Ali greš z menoj? — jo je naposled vprašala lastovka; ampak trstika je odkimala: zrasla je z zemljo.

— Salila si se z menoj, — je zakričala lastovka, — k piramidam se napotim. Pozdravljena! — Tu je lastovka odhitela.

Ves dan je letela in ko se je zvečerilo, je dospela do mesta. — Kje naj prenočim? — je dejala. — Upam, da me mesto sprejme gostoljubno!

Potem je lastovka ugledala soho na visokem podstavku.

— Tu ostanem! — je vzklisknila. — Lep kotiček je in svežega zraka je dovolj. — In sedla je srečnemu princeu na vnožje.

— Zlato spalnico imam, — je dejala lastovka tih sama sebi, ko se je ozrla naokoli in hotela zaspati. Ali ravno, ko je hotela vtakniti glavič pod peroti, je kanila nanjo težka kaplja. — Čudno! — je vzklisknila lastovka.

— Ni ga oblaka na nebu, zvezde so svetle in jasne, pa vendar rosi. Podnebje severne Evrope je res grozno. Trstika je ljubila dež, ampak to je bila gola sebičnost.

In druga kaplja je kanila.

— Zakaj je ta soha na svetu, če ne zadrži niti dežja, — je dejala. — Raje si poiščem kotiček na kakem dimniku! — In lastovka se je odpravljala, da odleti.

Ali preden je razpela peroti, je kanila tretja kaplja; pogledala je kviku in uzrla — kaj je uzrla!

Oči srečnega princea so bile polne samih solza in solze so se mu točile po zlatem obličju. In njegov obraz je bil v mesečini tako lep, da je lastovko obšlo globoko sočutje.

— Kdo si? — je vprašala.

— Srečni princ.

— Zakaj plakaš? — je vprašala lastovka. — Vsa sem premočena.

— Ko sem živel s človeškim srcem, — je odgovoril, — nisem po-

znal solza, zakaj živel sem v palači Sanssouci — njenege praga ne prestopi skrb. Podnevi sem igral s tovariši na vrtu in zvečer sem vodil ples v veliki dvorani. Okolo vrta je bil visok zid, pa ni mi bilo nič mar, kaj je bilo za zidom, zakaj vse okoli mene je bila sama lepota. Dvorjani so me imenovali srečnega princea in sren sem bil vresnici. Tako sem živel, tako umrl. In ko sem umrl, so me posadili sem gor, da gledam vso gradbo in vso bedo svojega mesta, in da si je svinčeno moje srce, jokam vseeno.

— Glej, glej, pa si ves iz zlata, — je dejala lastovka sama sebi. Ampak preuljudna je bila, da bi na glas izgovorila pikro opazko.

— Daleč od tod, — je nadaljevala soha z globokim, donečim glasom, — daleč odtod je uborna kočica v tesni ulici. Eno okno je odprto in ženo vidim, sedečo pri mizi. Drobno je njeno obličje in upadlo, roke raskave, rdeče, vse razbolene od igle; šivilja je. Pasionke vpleta v židano oblačilo za dvorno damo, ki ga obleče na prvem dvornem plesu. Na postelji v kotu izbe leži bolan njen sinek. Mrzlica ga trese in pomaranče bi rad. Ali mati nima drugega kot vodo iz reke; zato joče. Lastovka, lastovka, ljuba moja lastovka, ah ji poneses rubin iz ročaja na mojemu meču? Noge so mi prikovanee na podstavek, ne morem se ganiti.

— V Egiptu me pričakujejo, — je odgovorila lastovka. — Družice se spretavajo ob Nilu in se razgovarjajo z velikimi lotosi. Kmalu pojdejo spat na grob velikega kralja. Kralj sam leži v poslikani skrinji, v rumeno platno povit in pomaziljen z dišavami. Okoli vrata ima lauce blede zelenih nefritov in njegove roke so kakor uvelo listje.

— Lastovka, lastovka, ljuba moja lastovka, — je dejal princ, — ali ostanes eno noč pri meni? Deček je tako žejen in mati je tako žalostna.

— Ves, dečkov ne maram, — je odgovorila lastovka. — Ko sem bivala zadnje poletje ob reki, sta lučala dva malopridnika, mlinarje sinova, kamenje za manoj. Zadelo me seveda nista. Lastovke letamo prebrzo in povrhu sem se iz plemena, ki je po svoji urnosti na glasu. Ampak znamenje pomanjkljivega spoštovanja je le bilo.

Srečni princ je pogledal tako o tožno, da se je razalostila lastovka. — Hladno je tu, — je dejala — pa le ostanem eno noč pri tebi in tvoja potovka bom.

— Zahvaljeno, ljuba moja lastovka, — je dejal princ.

In lastovka je izključevala veliki rubin iz ročaja in z zlahtnim kamenom v kljuno je odhitela preko streh.

Letela je mimo stolpa katedralke, kjer stoji mramorni angel, mimo palače in ples in godbo je slišala pod seboj. Lepo dekle je stopilo z ljubimecem na balkon. — Kako čudne so zvezde, — ji je dejal, — in kako čudna je moč ljubezni!

— Upam, da bo oblačilo do dvornega plesa zgotovljeno, — je odgovorila. — Pasionke sem dala vplesti, ampak šivilje so strašno leno.

Preko reke je hitela in vedela pod seboj laterne na jamborih. Nad getom je letela in čezila barantanje starih židov, tehtajočih denar v bakrenih skledicah. Dospel do borne kočje je pogledala vanjo. Deček je pokaljševal na postelji in mati je od utrujenosti zadremala. Skakljala je v izbo in položila veliki rubin na mizo tik njegovega naprstnika. Nalaganje je zafotetala okoli postelje in s svojimi krili popahljala dečka po čelu. — Eh, prijeten hlad, — je dejal otrok, — boljše mi je sedaj. — In deček je utonil v sladkem spanju.

Lastovka se je vrnila k srečnemu princeu in mu povedala, kaj je storila. — Čudno, — je dodala, — toplo mi je, pa je mraz.

— Od storjenega dobrega dela, — je dejal princ. In lastovka je razmišljala in zaspala. Misli jo je vselej odrešil spamec.

Ko se je zdanilo je zletela na reko in se okopala. — Čuden pojav, — je dejal profesor mitologije, ki je koračil ravno čez most — Lastovka pozimi! — Napisa! je o tem dogodku časopisu dolgo pisanje. Vsi ljudje so govorili o njem, ampak pisanje je bilo tako učeno, da ga nihče ni razumel.

— Nocoj odidem v Egipt, — je dejala lastovka in bila vsa iz sebe. Obiskala je vse javne spomenike in nekaj časa počivala vrh cerkvenega zvonika. Kamor je

prišla, povsodi so cvršali vrabei in si šepetali: — Kakšen imeniten gost! — Veselila se je tega.

— Lastovka, lastovka, ljuba moja lastovka, — je dejal princ, — ali ne ostanes še eno noč pri meni?

— V Egiptu me že čakajo. Jutri lete prijateljice do drugega slapu. Tam leži povodni konj v visokem bčevju in na velikem gradnem prestolu počiva kralj Memnon. Noč za nočjo čuva zvezde in kadar zasije danica, zavriska in onemi. In opoldne prilajajo žolti levi na vodo. Oči njih so kakar zeleni berili in njih tulenje je glasnejše od grmenja vode.

— Lastovka, lastovka, ljuba lastovka, — je dejal princ. — Daleč, daleč onkraj mesta vidim mladega človeka v podstrešni izbi. Sključen sedi nad pisalno mizo, pokrito čezinec s papirji in v posodi poleg njega pa sopek zvelelih vijolic. Njegovi lasje so rujavji, kodravi in njegove ustne so rdeče kakor granatno jabolko, njegove oči velike, sanjave. Za gledališkega ravnotežja pripravljajo delo, ampak mraz mu ne da delati. Ogenj je pošel na ognjišču in g. ad mu je izsela sila.

— Se eno noč ostanem pri tebi — je dejala lastovka, ki je imela v resnici dobro srce, — ali naj mu nesem rubin?

— Oh, rubina nimam nobenega več, — je dejal princ, — oči so vse moje bogastvo. In dragocenihi safirjev so narejene, ki so jih prid tisočletji prinesli iz Indije. Izkljuj mi oko in nesu mu ga. Proda ga juvelirju, nakupi si živil in drv ter dokonča svoje delo.

— Dragi princ, — je dejala lastovka, — tega ne storim! — In začela je jokati.

— Lastovka, lastovka, ljuba lastovka, — je dejal princ, — stori, kakor sem naročil.

Lastovka je izključevala princeu oko in zletela z njim v podstrešno izbo k študentu. Dohod je bil lahak, zakaj na strehi je bila velika luknja. Skozi luknjo je šinila in dospela v izbo. Mladi človek je bil zakopal svoj glav v roke, pa ni slišal fotofanja kril, in ko se je ozrl, je našel zlahtni safir na oveneli vijolici.

— Čeniti so me začeli, — je vzklisknil. Eden oboževalec mi pošilja ta kamen. Sedaj dokončam začeto delo! — Ves srecen je bil.

Naslednji dan je odhitela lastovka v pristanisce, sedlo je na jambor velike ladje in opazovala kako vlečejo mornarji težke zaboje po vrh izpod palubja. — V Egiptu grem, — je klicala lastovka, ampak nihče se ni zmenil in ko je vzšla luna, se je vrnila k srečnemu princeu.

— Po slovo sem prišla, — ga je pozdravila.

— Lastovka, lastovka, ljuba moja lastovka, ali ne ostanes pri meni še eno noč?

— Zima je, — je odgovorila lastovka, — in kmalu zapade sneg. V Egiptu sije pa gorko sonce in palme so zelene in krokodili leže v blatu in se leno ozirajo. Moje vrstnice si spletajo gnezda v templu Baalbekovem in rdeči in beli golobje jih opazujejo in dragi princ, zapuščam te, ampak ne pozabim te nikoli. In drugo pomlad ti prinesem lepa bisera namesto onih, ki si ju razdal. Rubin bo bolj rdeč od rdeče rože in safir bo sinji kakor široko morje.

— Spodaj na trgu, — je dejal srečni princ, — stoji mala deklica in prodaja užalnice. Užalnice je stresla v cestni lijak in vse so pokončane. Doma jo oče pretepe, če mu ne prinese denarja in bridko plaka. Bosa je, brez nogavice in razoglava. Izkljuj mi še drugo oko, da ji ga, da je oče ne pretept.

— Se eno noč ostanem pri tebi, — je dejala lastovka, ampak druga očesa ti ne izkljujem, da ne ostepiš.

— Lastovka, lastovka, ljuba moja lastovka, — je dejal princ, — stori kakor sem ti naročil!

In lastovka je izključevala princeu drugo oko in odletela z njim. Šinila je mimo deklice in spustila biser v njeno roko. — Kakšno čarobno steklo! — je vzklisknila deklica in smeje tekla domov.

Lastovka se je vrnila k princeu. — Slep si, — je dejala, — zme-

lom ostanem pri tebi!

— Ne, ne, ljuba lastovka, — je dejal princ, — tvoja pot je v Egipt.

— Zmerom ostanem pri tebi, — je dejala lastovka in zaspala princeu pri vnožju.

Prihodnji dan je sedela princeu na rami in mu pravila zgodbe iz tujih dežel, ki jih je videla. Pri-

povedovala mu je o rdečih ibisih, ki stoje v dolgih vrstah na bregovih Nila in love zlate ribe s svojimi kljuni; o sfingi, ki je stara kakor zemlja in ki živi v puščavi in vsa ve; o trgovcih, ki stopajo počasno poleg svojih kamel in svačkaj ambro s prsti; o kralju mesečnih gora, ki je črn kakor ebe-novina in ki obožuje veliki kristal; o veliki zeleni kači, ki živi v palmovem debelu in ima dvajset svečnikov, kateri jo krmlijo z medenimi štruklji; o pigmejah, ki veslajo na širokih ploščatih listih preko daljnega morja in se vojskujejo brez nehanja z metulji.

— Ljuba moja lastovka, — je dejal princ, — čudovite reči mi pripoveduješ, ampak še čudovitejša je beda mož in žena. Skrivnost reče je največja vseh skrivnosti. Vzdignu se kviku, nad to mesto, in povej mi kaj vidiš.

In lastovka je zletela nad veliko mesto in videla, kako bogati vživajo srečo v lepih stanovanjih, berače pa pred njih pragi. Zavila je v temne ulice in opazila blede obraze stradalajočih otrok, ki so z begajočimi, izgubljenimi očmi strmeli v črno cesto. Pod mostom sta ležala dva dečka, drug drugemu v naročju, drug drugega ogrevajoča. — Kako sva izlakotena, — sta dejala. — Proč odtod! — je zavpil stražnik in odšla sta na dež.

In lastovka se je vrnila in pravila princeu, kar je videla.

— S čistim zlatom sem pokrit, — je dejal princ, — odkruši ga, listek za listkom. Razdeli ga siromakom. Živi ljudje menijo, da jih zlato osreči.

Lastovka je odključevala listek čistega zlata za listkom, dokler ni princ popolnoma osivel. Listek čistega zlata za listkom je lastovka nosila revežem in obrazi otrok so postajali rožnati in smejači so se igrali na cesti in kričali: — Kr-ha nam ne manjka!

Potem je zapadel sneg in za snegom je pritisnil mraz. Ceste so izgledale kakor posrebrne, svetlele se in lesketale, dolge ledene sveče — kakor kristalna bodala — so visele s streh in otroci so bili zaviti v škrlataste plašče in so se drsali po ledu. Uboga lastovka je prežebela od dne do dne hujše, a od princea se ni hotela ločiti, preveč ga je ljubila. Pobirala je drobtine pred pekoviimi vratmi, če ni bilo peka se je grela fotofatje s perotmi.

Ampak naposled je bilo lastovki očito, da se ji bliža smrt. To-ki sile je se imela, da je poletela princeu na rame. — Pozdravljen, dragi princ! — je zamrmrala, — daj da ti poljubim roko!

— Veseli me, da greš končno v Egipt, ljuba moja lastovka! — je dejal princ. — Predolgo si se zamudila. Ampak daj, poljubi me na ustni, ljubim te!

— Ne grem v Egipt, — je dejala lastovka. — V domovanje smrti grem. Smrt je sestra spanca, kaj ne? — In lastovka je poljubila srečnega princea na ustni in o-mahnula mrtva k njegovim nogam.

V tem trenutju je nekaj počilo v sohi, kakor bi se nekaj raztreščilo. V resnici se je razpočilo svinčeno srce na dvoje. Mraz je bil hudo strupen.

Drugi dan zgodaj se je sprehal župan spodaj na trgu v družbi mestnih očetov. Dospel do sohe, se je ozrl na njo.

— O, moj Bog, — je dejal, — kako siromakšno izgleda srečni princ!

— Silno siromakšno! — so ponovili mestni očetje, ki so bili z županom vselej enih misli; stopili so bližje, da si stvar natančneje ogledajo.

— Rubin je padel iz ročaja, oči so proin v zlato prevleka je izginila, — je dejal župan. — Tak je kot berač!

— Kot berač! — so pritrdili mestni očetje.

— In tu mu leži še mrtva ptica pri nogah, — je nadaljeval župan. — Razglasiti moramo, da pticam ni dovoljeno tu umirati.

— In mestni komisar si je zapisal sproženo misel.

Soho srečnega princea so sneli s podstavka.

— Ker ni več lepa, nima nobenega pomena več, — je dejal profesor za zgodovino umetnosti.

Soho so potem v plavžu stopili in župan je sklical sejo svetovalcev, da odločijo, kam s kovino.

— Napraviti moramo seveda drugo soho, — je dejal, — moj soho; — Mojo soho! — so vpili mestni očetje in se hudo sporekli. Ko sem zadnjikrat slišal o njih, so se še zmiraj pričali.

— Čudno, — je dejal paznik pri plavžu, — To počeno srce se ne stopi v ognju, vrzimo ga v kraj.

— Vrgli so ga na gnojisce, kjer je že ležala mrtva lastovka.

— Prinesi mi najdragocenejšo stvar iz mesta, — je dejal Bog enemu izmed angelov.

In angel mu je prinesel svinčeno srce in mrtvo ptico.

— Dobro si pogodil, — je dejal Bog. Zakaj v rajskem vrtu bo ta ptica prepevala na vekomaj in v mojem zlatem mestu me bo slavil srečni princ.

— Vrgli so ga na gnojisce, kjer je že ležala mrtva lastovka.

— Prinesi mi najdragocenejšo stvar iz mesta, — je dejal Bog enemu izmed angelov.

In angel mu je prinesel svinčeno srce in mrtvo ptico.

— Dobro si pogodil, — je dejal Bog. Zakaj v rajskem vrtu bo ta ptica prepevala na vekomaj in v mojem zlatem mestu me bo slavil srečni princ.

— Vrgli so ga na gnojisce, kjer je že ležala mrtva lastovka.

— Prinesi mi najdragocenejšo stvar iz mesta, — je dejal Bog enemu izmed angelov.

In angel mu je prinesel svinčeno srce in mrtvo ptico.

— Dobro si pogodil, — je dejal Bog. Zakaj v rajskem vrtu bo ta ptica prepevala na vekomaj in v mojem zlatem mestu me bo slavil srečni princ.

— Vrgli so ga na gnojisce, kjer je že ležala mrtva lastovka.

— Prinesi mi najdragocenejšo stvar iz mesta, — je dejal Bog enemu izmed angelov.

In angel mu je prinesel svinčeno srce in mrtvo ptico.

— Dobro si pogodil, — je dejal Bog. Zakaj v rajskem vrtu bo ta ptica prepevala na vekomaj in v mojem zlatem mestu me bo slavil srečni princ.

— Vrgli so ga na gnojisce, kjer je že ležala mrtva lastovka.

— Prinesi mi najdragocenejšo stvar iz mesta, — je dejal Bog enemu izmed angelov.

In angel mu je prinesel svinčeno srce in mrtvo ptico.

— Dobro si pogodil, — je dejal Bog. Zakaj v rajskem vrtu bo ta ptica prepevala na vekomaj in v mojem zlatem mestu me bo slavil srečni princ.

— Vrgli so ga na gnojisce, kjer je že ležala mrtva lastovka.

— Prinesi mi najdragocenejšo stvar iz mesta, — je dejal Bog enemu izmed angelov.

In angel mu je prinesel svinčeno srce in mrtvo ptico.

— Dobro si pogodil, — je dejal Bog. Zakaj v rajskem vrtu bo ta ptica prepevala na vekomaj in v mojem zlatem mestu me bo slavil srečni princ.

— Vrgli so ga na gnojisce, kjer je že ležala mrtva lastovka.

— Prinesi mi najdragocenejšo stvar iz mesta, — je dejal Bog enemu izmed angelov.

In angel mu je prinesel svinčeno srce in mrtvo ptico.

— Dobro si pogodil, — je dejal Bog. Zakaj v rajskem vrtu bo ta ptica prepevala na vekomaj in v mojem zlatem mestu me bo slavil srečni princ.

— Vrgli so ga na gnojisce, kjer je že ležala mrtva lastovka.

— Prinesi mi najdragocenejšo stvar iz mesta, — je dejal Bog enemu izmed angelov.

In angel mu je prinesel svinčeno srce in mrtvo ptico.

— Dobro si pogodil, — je dejal Bog. Zakaj v rajskem vrtu bo ta ptica prepevala na vekomaj in v mojem zlatem mestu me bo slavil srečni princ.

— Vrgli so ga na gnojisce, kjer je že ležala mrtva lastovka.

— Prinesi mi najdragocenejšo stvar iz mesta, — je dejal Bog enemu izmed angelov.

In angel mu je prinesel svinčeno srce in mrtvo ptico.

— Dobro si pogodil, — je dejal Bog. Zakaj v rajskem vrtu bo ta ptica prepevala na vekomaj in v mojem zlatem mestu me bo slavil srečni princ.

— Vrgli so ga na gnojisce, kjer je že ležala mrtva lastovka.

— Prinesi mi najdragocenejšo stvar iz mesta, — je dejal Bog enemu izmed angelov.

In angel mu je prinesel svinčeno srce in mrtvo ptico.

— Dobro si pogodil, — je dejal Bog. Zakaj v rajskem vrtu bo ta ptica prepevala na vekomaj in v mojem zlatem mestu me bo slavil srečni princ.

— Vrgli so ga na gnojisce, kjer je že ležala mrtva lastovka.

— Prinesi mi najdragocenejšo stvar iz mesta, — je dejal Bog enemu izmed angelov.

In angel mu je prinesel svinčeno srce in mrtvo ptico.

— Dobro si pogodil, — je dejal Bog. Zakaj v rajskem vrtu bo ta ptica prepevala na vekomaj in v mojem zlatem mestu me bo slavil srečni princ.

— Vrgli so ga na gnojisce, kjer je že ležala mrtva lastovka.

— Prinesi mi najdragocenejšo stvar iz mesta, — je dejal Bog enemu izmed angelov.

In angel mu je prinesel svinčeno srce in mrtvo ptico.

— Dobro si pogodil, — je dejal Bog. Zakaj v rajskem vrtu bo ta ptica prepevala na vekomaj in v mojem zlatem mestu me bo slavil srečni princ.

— Vrgli so ga na gnojisce, kjer je že ležala mrtva lastovka.

— Prinesi mi najdragocenejšo stvar iz mesta, — je dejal Bog enemu izmed angelov.

In angel mu je prinesel svinčeno srce in mrtvo ptico.

— Dobro si pogodil, — je dejal Bog. Zakaj v rajskem vrtu bo ta ptica prepevala na vekomaj in v mojem zlatem mestu me bo slavil srečni princ.

— Vrgli so ga na gnojisce, kjer je že ležala mrtva lastovka.

— Prinesi mi najdragocenejšo stvar iz mesta, — je dejal Bog enemu izmed angelov.

NOVICE IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

Delavsko gibanje. Dne 23. febr. se je z južnega kolodvora v Ljubljani odpeljalo v Ameriko 16 Slovencev, 85 Makedoncev in 13 Hrvatov; nazaj pa je prišlo 10 Hrvatov in 8 Slovencev. V Švico se je odpeljalo 40 Hrvatov.

Arretirana sta bila 23. febr. leta 1883. v Sodražici rojeni Fran Cvar in 1889. leta rojeni Valentin Petric, katere dva sodešče pravnika v policijski tirali, in sicer prvega od leta 1909, drugega pa od lanskega leta. Oba so oddali ljubljanskemu sodišču.

Zopet nesreča s samokresom. 15letni čevljarški vajenec Alojzij Stemberger je šel 21. febr. iz Goč v Vipavo. Med potjo se je igral s samokresom, ki se mu je pa nakrat sprožil in krogla je zadela dečka v prsa. Ranjenega dečka so morali prepeljati v Ljubljano. **Zdravstveno stanje mestne občine ljubljanske.** Od 11. do 17. febr. se je rodilo v Ljubljani 19 otrok, 2 sta bila mrtvorojena; umrlo pa je 28 oseb, med njimi 16 tujcev in 21 oseb iz zavodov. Za vracio je umrl 1, za jetiko 5, med njimi 3 tujci.

Loč pri Rakcu. Dne 22. febr. se je vršila volitev župana in starih svetovalec. Županom je izvoljen gosp. Fran Skrbec, svetovalec pa so bili: Milan Lah, e. kr. poštari, Anton Drobnič, posestnik, Frano Juvancić, posestnik in Rudolf Kováč, trgovec, vsi iz Loča. Vsi izvoljeni so odločni pri stiski narodno-napredne stranke.

Nesreča. V litijski predilnici je prijel tovarniškega delavca Franceta Vatarja stroj za bombaz za glavo in mu jo stisnil. Zadel je nevarno poškodbo. — V Gor. Kašlju je prišel k slamožreznem stroju tletni deček Jožef Lovše. Pri tem pa je njegov tletni bratec stroj zavrtil in je stroj Jožka na levi roki poškodoval. — Jožef Petric, hlapec pri trgovcu Stupica v Ljubljani, je peljal prazni voz iz Sp. Šiške. Ko je skočil na voz je omahnil in padel pod voz ter se poškodoval na glavi, levi roki in hrbtu.

Ljubljanski škof je odpravil več praznikov. Na Stajerskem ostanejo vsi prazniki, na Kranjskem pa je odpravljenih sedem praznikov in med njimi najlepši, tisti, ki so jih ljudje najbolj ljubili. Ljubljanski škof je odpravil naslednje praznike: Svečnice, sv. Jožefa (deželnega patrona kranjskega), Marijino oznanenje, velikončni in binkoštni ponedeljek, Marijino rojstvo in praznik sv. Stefana. Ljubljanskemu škofu ljudje torej se ne garajo dovolj, moral jim je vzeti še sedem dni počitka in razvedrila. Ta škofova odredba je bila razglašena po vseh kranjskih cerkvah. Svet se seveda čudi, s kako lahkim srcem je škof odpravil kar sedem praznikov. Čela stoletja je bil smrtni greh, če teh praznikov nisi praznoval, sedaj pa je škof pokazal, da na tem vse skupaj ni nič bilo. Ta odprava praznikov bo imela tudi gospodarske posledice in bode proizvodila velike sitnosti in prepire med delodajalci in delojemalci. Na Stajerskem pa bodo vsega tega obvarovani. Na Kranjskem boš moral te odpravljene praznike delati, če pa stopiš čez stajersko mejo in boš tam delal, boš imel smrtni greh. Grešno torej ni več kako dejanje samo, ampak je od kraja, kjer kaj storiš, odvisno, kaj je greh in kaj ne. V Trbovljah in Hrastniku bo smrtni greh, delati n. pr. na velikončni ali binkoštni ponedeljek, pet minut od tam, v Zagorju, pa ni več greh! Res, lepo jo je pogodil ljubljanski škof!

Obsojen radi uboja dveh bratov. Pred novomeškimi porotniki je stal 21. febr. komaj 28 let stari delavec Fr. Meke iz Gorice pri Krškem radi uboja dveh oseb. Meke je 25. decembra l. l. v porotniški cerkvi na Gori z nožem zabodel Franceta Žarna ter ga smrtonovarno poškodoval, iste dne je na svojem domu zabodel s kuhinjskim nožem Janeza Žarna in Antona Žarna, ki sta ga prišla vprašat, zakaj je brata zabodel. Oba brata je zabodel s tako silo, da sta se komaj privlekla do sosednjih hiš in umrli. Na delno potrditev vprašanj od strani porotnikov je porotno sodišče Meketa obsodilo na šest let težke ječe.

Dinamit pri peči. Posestnik Jakob Držlin je kupil dinamit, katerega bi bil rabil pri kopanju peska. Držlin pravi, da je bil di-

namit moker, ter se mu ni hotel vžgati. Zato ga je dal v košaro, katero je postavil na polico blizu peči. Umevno je, da je nastala vsled tega velika nevarnost, da dinamit eksplodira. Vsled te malomarnosti je bil obsojen na 14 dni strogega zapor.

Kranjski deželni zbor. V seji 23. febr. je bil predlog bar. Apfalterna glede tretje železniške zveze s Trstom sprejet. Njegov predlog meri na zgradbo železniške Polzele (na Stajerskem, kjer bi se ocepila železnica od proge Celje-Slov. Dravograd) Kamnik-Kranj-Skofja Loka-Ziri-Opčine. Posl. Demšar (klerik.) je za progo Skofja Loka-Zelezniki, posl. Pire (napr.) za zvezo preko Kranja, Skofje Loke, Zirov do bolnijske železnice. Končno je bil sprejet soglasno Apfalternov predlog. Sprejet je bil nato z glasovi večine predlog poslanca dr. Pegana (kler.), da sme deželni odbor pri potrebnih reformah na deželnih zavodih prekoračiti dovoljene kredite, in če je potrebno, nastavljati nove uradnike preko službene pragmatike. Nato se je vršila razprava o vladnem predlogu v zadevi podzavljenja ljubljanske mestne policije. Odsek je predlagal, da se sprejme zakonski načrt, kakor ga je predložila vlada z izpremembo, da naj višino prispevka ljubljanskega mesta določi vlada navedenim potom dogovorno z deželnim odborom, ako se do 31. marca t. l. ne doseže tozadevni sporazum med obcino in vlado. Deželni predsednik baron Schwarz je zagovarjal vladno predlogo in sveto 130.000 K. Temeljito mu je odgovorjal posl. dr. Triller, ki je povdarjal, da popolnoma zadovoljuje po občinskem svetu sklenjena na svota 40.000 K letno in zvišanja po 500 K za vsakih 1000 prebivalcev, in končno stavil resolucijo, naj vlada celotno prevzame sedanjo policijsko stražo. Poslanec dr. Eger (Nemec) je za odsekov predlog, predlaga pa resolucijo, naj deželni odbor varuje interese ljubljane. Odsekov predlog ter dr. Trillerjeva in dr. Egerjeva resolucija se sprejemata. Deželni predsednik je nato naznanil, da je deželni zbor vsled najvišjega ukaza odgoden.

PRIMORSKO.

Samoumor v kopalji? Dne 18. okoli poldne je prišla v gorisko mestno kopalj neka neznana, okoli 50 let stara gospa ter želela eno kopalj. Ker je ni bilo dolgo časa iz kopalji, je službojuči na stavljenec začel trkati na vrata. Ker se ni omenjena gospa oglašila, je s silo odprl vrata in v kopalnici so našli neznano gospo zadušeno v polni kopalji. Takoj so pozvali zdravnika, ki pa je prišel konstatiral smrt. Kdo je ta ženska, se do sedaj ne ve. Tudi se ne ve, ali si je sama končala življenje, ali je le po nesreči utonila.

Nesreča. V Štanjelu na Krasi je 18. febr. zvečer zapustil gostilno 48letni posestnik Josip Jamšek. Domov grede je ne ve se kako padel v 6 metrov globoko jamo na "sejniščen", kjer kopljejo nov vodnjak. Revez je celo noč ostal onesveščen v jami, dokler ga ni drugi dan zjutraj zagledala neka žena, ki je slučajno pogledala v jamo. Potegnili so ga iz jame ter videli, da ima večjo krvavečo rano na glavi. Bil je brez zavesti. Prepeljali so ga v gorisko bolnišnico usmiljenih bratov, kjer so rekli, da je malo upanja, da ozdravi. Ponesrečenec ima ženo in devet nepreskrbljenih otrok; najmlajši ima komaj 7 mesecev.

Atentat v sodni dvorani. Pred sodiščem v Voloski je neki človek dvakrat s samokresom ustrelil na advokata dr. Počketa. Krogla je zadela uro in to je dr. Ploščeca obvarovalo smrti. Napadalca so aretirali.

Občinski svet v Pulju razpuščen. Dne 23. febr. je bil razpuščen občinski svet v Pulju. Župan puljski ni hotel okrajnemu glavarju Gorizuttu izročiti občinskih poslov, in ko je okrajni glavar grozil z žandarmerijo, je župan zapustil urad. Vsi občinski uradniki so suspendirani, uradne prostore pa je politična oblast zapečatila.

Zaplenjene laške razglednice. V neki laški knjigarni v Zadru je zaplenila pri hišni preiskavi politična oblast več laških tiskovnic, med temi tudi laške razglednice iz Tripolisa z laškim napisom "Avanti Savoia".

Prepovedane užgalice "Lega Nazionale". Finančna uprava je prepovedala vsem tobakarnam po celi Dalmaciji prodajo užgalice, ki jih zalaga laška šolska družba "Lega Nazionale".

Megla v Trstu. Dne 23. febr. se je vlegla na mesto in pristanišče tako gosta megla, da je bil onemogočen ves promet v pristaniščih. Lloydov parnik, ki vozi redno v Benetke, ni mogel odpeljati. Megla je vzdržala celo noč.

ŠTAJERSKO.

Roparski morilec ujet. Od Velike Nedelje v Slov. Goricah se poroča: 31letni Ivan Lah, ki je 12. febr. v Kantridi pri Reki oropal in umoril posestnika Rozalijo Oswald, je bil te dni, ko je hotel obiskati svojo ženo in svoje starše pri Veliki Nedelji, od orožnikov aretiran. Pri njem so našli še 88 K denarja, oropane prstane, ure, verižice ter novo oprano delavsko bluzo, na kateri so bili še sledovi krvi. Kljub tem dokazom je morilec tajil velikonedeljskim orožnikom svoje dejanje. Šele, ko je prišlo ogrsko orožništvo, je obstal. Po svojem dejanju se je odpeljal iz Reke proti Zagrebu, iz Zagreba pa čez Čakovec na Ogrskem proti svojemu domu pri Veliki Nedelji.

KOROŠKO.

Stavka dimnikarjev v Celovcu. Stavka dimnikarjev v Celovcu še vedno traja. Poskus dimnikarskih mojstrov, da bi nadomestili stavkujoče z delavci z dežele, se je ponesrečil in bodo primorani se pogajati s stavkujočimi.

Nesreča v kamnolomu. V kamnolomu v bližini Velke se je utrgala velika kamnita stena. Kamnenje se je valilo na mesto, kjer so bili delavci, ki pa so se vsi pravočasno umaknili razun O. Gradnika, kateremu je zmečkala skala desno nogo in ga ranila tudi na glavi. Gradnika so težko ranjenega odpeljali v bolnišnico v Volškperk.

KRETANJE PARNIKOV
KEDAJ ODPLUJEJO IZ NEW YORKA

PARNIK	ODPLUJE	V
Kyndam	marec 12	Rotterdam
Kprinz Wilh.	" 12	Bremen
Baltic	" 14	Liverpool
La Provence	" 14	Havre
Pr. Lincoln	" 14	Hamburg
Vaderland	" 16	Antwerpen
St. Louis	" 16	Southampton
Olympic (novi)	" 16	Southampton
Niagara	" 16	Havre
Rotterdam	" 19	Rotterdam
Alice	" 20	Trst - Fiume
Espagne	" 21	Havre
Graf Waldersee	" 21	Hamburg
G. Washington	" 23	Bremen
Lapland	" 23	Antwerpen
Philadelphia	" 23	Southampton
Chicago	" 23	Havre
Potsdam	" 26	Rotterdam

Glede cene za parobrodne listke in vsa druga pojasnila obrnite se na:

FRANK SAKSER,
82 Cortlandt St., New York City.

Iščem JANEZA ČERVAN, kateri je bival pred par leti v Henry, W. Va., in imel P. O. Box 118. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, da mi naznani, ali naj se pa sam javi, ker poročati mu imam nekaj važnega. — Joseph Kostanjevic, Box 30, Sheboygan, Wis. (7-9-3)

Kje sta URBAN MENGAR in RUPERT ZOBEC? Svoječasno bivala sta tukaj na Coalton, W. Va., in sedaj ne vem, kje se nahajata. Ker nimam imam nekaj važnega poročati, zato prosim cenjene rojake, če kdo ve, da mi naznani nju naslov, ali naj se pa sama javita. — Fran Uhernik, Box 193, Coalton, W. Va. (8-9-3)

IZŠEL JE

"Naš Gospodar", mesečnik za gospodarstvo, gospodinjstvo in izobrazbo sploh. Izhaja mesečno na 32 straneh in velja za vse leto jeden dolar. Prvo številko pošljemo radi na ogled. Pišite še danes ponjo. Pisma in naročila naslovite na:

"Naš Gospodar",
2616 S. Lawndale Ave.,
(8-11-3) Chicago, Ill.

NAZNANILO.

Tem potom naznanjam, da imam veliko zalogo letošnjega vina in ga prodajam:

belega... za \$30.00 sod,
rdečega... za \$20.00 sod.
Tropinjevec po \$2.50 gal.

Cena se bode povišala po praznikih. Za obila naročila se priporočam.

A. W. Emerich,
16205 St. Clair Ave., Cleveland,
(v d) Ohio.

DAROVI

za Ursulo Domenko v Crested Butte, Colo.:

Iz Lorain, O., zbirka \$12.90, poslali ček.
Iz Arrow, Pa.: A. Levar \$1. — Po 50c: J. Kováč, J. Marinček, M. Penko, J. Frank in V. Stopar. — J. Leban 30c. — Po 25c: J. Andolšek, A. Skočir, A. Batista, J. Batista, J. Ambi, A. Kováč, in J. Strajnar. — Skupaj \$5.30, poslali ček.

Uredn. "Glasa Naroda".

DAROVI

za Josipino Mohorčič v Milwaukee, Wis.:

Iz Lorain, O., zbirka \$12.90. Prosim, da nam Josipina Mohorčič naznani svoj naslov, da ji zamoremo darove poslati.

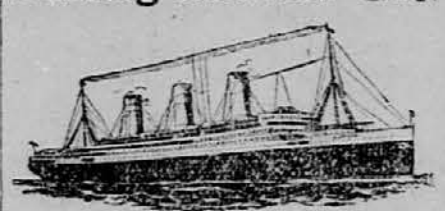
Uredn. "Glasa Naroda".

ZAHVALA.

Tem potom izražamo našo najsrčnejšo hvalo našim dragim prijateljem, znanem in sorodnikom, posebno pa bratu in svaku g. Antonu Majetiču, sestram in svakinjam Agnes in Urša Majetiči, g. Josipu Pirc, g. Mihaelu Marinceu in gospej F. G. Tassotti za lepe vence in cvetlice, katere so prinesli naši pokojni edini hčerki Heleni Majetiči, katere je zaspevala v Gospodu v petek 1. marca t. l. v starosti 9 mesecev, in ji s tem skazali svojo zadnjo ljubezen.

Brooklyn, N. Y., 6. marca.
Mihael in Helena Majetič,
žalujoci starši.

Hamburg-American Line.

Redni prekooceanski promet iz NEW YORKA do HAMBURGA preko PLYMOUTH in CHERBURG

z dobro poznanimi parniki na dva vinkla: Kaiserin Auguste Victoria, America, Cincinnati, Cleveland, President Lincoln, President Grant, Pennsylvania, Patricia, Pretoria itd.

Veliki moderni parniki udijo najboljšo udobnost za primerne cene, nepropadljiva kuhinja in postrežila.

Opremljeni so z vsemi modernimi aparati.

Odhod iz New Yorka:

PRESIDENT LINCOLN — odplje 14. marca

GRAF WALDERSEE — odpl. 21. marca ob 11 dopol.

BATAVIA — odpl. 28. marca ob 2. pop.

Vozijo tudi v Sredozemsko morje

Hamburg-American Line,
41-45 Broadway, New York City.

Pisarne: Philadelphia, Boston, Pittsburgh, Chicago, St. Louis, San Francisco.

Iščem ANTONA SAMSA, po domače Mrakov iz Prilož na Primorskem. Poročati mu imam več važnega iz starega kraja, zato prosim rojake, če kdo ve za njegov naslov, da mi ga naznani, ali naj se pa sam oglasi. Joseph Frank, Box 8, Mathias Camp, Trenary, Mich. (7-11-3)

VAŽNO ZA VSAKEGA SLOVENCA!

Vsak potnik, kateri potuje skozi New York bodisi v stari kraj ali pa iz starega kraja naj obišče

PRVI SLOVENSKO-HRVATSKI HOTEL

AUGUST BACH,
145 Washington St., .. Ne York,
Corner Cedar St.

Na razpolago so vedno čiste sobe in dobra domača hrana po nizkih cenah.

THE LACKAWANNA.

Najpripravnější železnica za potnike namenjene v Evropo, Louisianu in neposredni bližini transatlantskih parnikov.

Prevoz potnikov in prtljage zelo po ceni.

THE ROAD OF ANTHRACITE

Najkrajša pot v Buffalo. Direktna pot v Scranton in premogovo okrajje.

Med New Yorkom in Buffalo vozi vsaki dan v vsakej smeri po pet vlakov; Med New Yorkom, Chicagom in zapadom vsaki dan štiri vinski; Med New Yorkom, St. Louisom in jugozapadom, dnevi promet;

Med lokalnimi točkami priročno in pripraven promet.

Nadalje informacije gled: vožnjah cen, odhoda in prihoda vlakov itd., se dobe pri lokalnih agentih ali pa pri

George A. Cullen,
prometni nadzornik potnikov
90 West Street,
New York.

Lackawanna Railroad

ZASTONJ MOŽEM

50,000 KNJIZIC

Popolnoma Zastonj

Vsak mož bi moral nemudoma pisati po našo knjižico. Može, ki se numeravajo žentli — bolni može — može, ki so udani pijančevanju, ponečevanju in raznim strastnim navadam — može, ki so obočeni, nervozni in izoprti — može, ki niso zmogni za delo in ki ne morejo v polni meri uživati radosti življenja — ti može bi morali pisati po našo brezplačno knjižico. Ta knjižica pove kako može uničiti svoja življenja, kako se nalezajo raznih boleznih in kako si zamorejo zopet pridobiti popolno zdravje, moč in krepost v kratkem času in po nizki ceni. Ako hočete biti može med možmi, ta knjižica vam pove, kako priti do tega. Pove vam kako se zamorejo bolni kakor

Želodšne Teskoče, Revmatizem, Bolezni Mehurja in Ledvic, zastupljena kri ali stihits, triper, spolna nemoč, spolna izguba moči, gubitek moške kreposti, nočni gubitek, izgubljena moška sila, atrofija, striktura, organske bolezni, bolezn jeter in posledice razuzdanega življenja hitro in stalno ozdraviti privatno doma v vaši hiši.

Tisoče može je že zadobilo perfektno ZDRAVJE, MOČ in TELESNO KREPOST potom te brezplačne knjižice. Zaloga znanosti je, in vsebuje ravno tiste stvari, ki jih mora znati vsak mlad ali star, bogat ali reven, samski ali oženjen in zdrav ali bolan mož. Ne zapravljajte denarja za razna malovredna zdravila, čitajte poprej to knjižico skozi oči. Prihranila vam bo denar in vas pocula, kako zadobiti POPOLNO ZDRAVJE IN MOČ. Izpolnite, izre-

zite in pošljite nam že danes sledeči kupon, na kar dobite v najkrajšem času to zanimivo knjižico POPOLNOMA ZASTONJ, mi plačamo tudi poštino. — Mnogi prebivalci zdravniški skrbijo ljudem valiti svoje zdravila o tem, da pošljijo na C. O. D. ali proti povzetju brez da jih bode naroči. MI NIKDAR NE STO. SIMO TEGA. Ako piate po knjižico, dobite jo brez najmanjših olajšavni naporom nam. Pošljite nam vaše ime in naslov se denar.

Kupon za Brezplačno Knjižico

Dr. JOS. LISTER & CO., Aus. 200, 208 N. Fifth Ave., Chicago, Ill.

GOSPODIJE — Jzz trpin vsled boleznih, zato prosim, pošljite mi vaše brezplačno knjižico za moje, pošlino prava.

IME

ULICA in šte. ali Box

MESTO

Država

OGLAS.

Velika izbira slovenskih grafofonskih plošč in vseh vrst grafofonov. Istotako tudi ur, verižic in najrazličnejše zlatnine in srebrnine. Pišite po cenik, ki Vam ga pošljemo zastonj in poštino prosto!

A. J. TERBOVEC & CO.
1622 Arapahoe St.,
Denver, Colo.

Phone 246.

FRANK PETKOVSEK,
Javni notar — Notary Public,
718-720 Market St., WAUKEGAN, ILL.

PRODAJA fina vina, najbolje izganje te-
stivne smotke — patentovana sdra-
vila.

PRODAJA vožne listke vseh prekomor-
skih črt.

POŠILJA denar v star kraj sanesljive
in poštene

UPRAVLJA vse v notarski posol spada-
joča dela.

Zastopnik "GLAS NARODA", 82 Cortlandt St., New York.

SLOVENCI IN SLOVENKE NAROČAJTE SE NA "GLAS NARO-
DA", NAJVEČJI IN NAJCENJEŠI SLOVENSKI DNEVNIK!

Nenavadna bolezen.

Mnogo ljudi je podvrženih napadanju nenavadnih boleznih, vzroka teh se ne more tolmačiti. Pride nenadoma brez vsih znakov in naredi dotičnika nesposobnega za delo, utrujenega in slabega. Taka bolezen prihaja navadno vsled kakega nereda prebave. Zamore nastati radi boleznih v želcu, jetrh ali črevesih, slabi krvi ali slabih živcev. Take osebe večkrat poskušajo razne zdravila, kakor na primer pilule, decoiti ali močne žganja, toda brez vsakega uspeha. To kar one potrebujejo je to znano zdravilo, katero vpliva na vse prebavne organe.

IZČISTI CELO TELO IN
KREPI CELO TELO.
NAREDI BOGATO KRI,
UREDÍ PREBAVO.

To zdravilo, katero merejo rabiti vsi člani družine in katero vi morete rabiti v vsih slučajih, če se slabo počutite, je dobro poznano.

TRINERJEVO AMERIŠKO ELIXIR GRENKO VINO.

To naravno zdravilo, katero je narejeno iz grenkih zelišč in rudečega vina, ima široko polje delavnosti, ker ima zdravilno moč v nerednostih prebavnih organov, kateri so temelj zdravlja celotnega telesa. To zdravilo morate rabiti pri

BOLEZNIH ŽELODCA IN ČREVES,
ZAPRTIJI IN NJE POSLEDICI,
VEČKRATNEM GLAVOBOLJU,
REUMATIČNIH NAPADIH,
NEURALGIJI IN NERVOZNOSTI,
MNOGIH ŽENSKIH BOLEZNIH,
KOLIKIH IN KRIČIH,
VZDIGAVANJU IN KOVCANJU

in pri vseh takih boleznih, pri katerih je znak bolezni, izguba teka in slabost.

V LEKARNAH.

JOSEPH TRINER,

1333-1339 SO. ASHLAND AVE.,

CHICAGO, ILL.

SLOVAN. DELAVSKA PODPORA ZVEZA

Vstanovljena dne 6. Avgusta 1908.

Inkorporirana 22. aprila 1909 v državi Penna.
s sedežem v Conemaugh, Pa.

GLAVNI URAĐNIKI:

Predsednik: MIHAEL ROVANSEK, R. F. D. No. 1, Conemaugh, Pa.
Podpredsednik: JAKOB KOČIAN, Lock Box 57, Conemaugh, Pa.
Glavni tajnik: VILJEM SITTER, Lock Box 57, Conemaugh, Pa.
Pomoćni tajnik: ALDOZIJ RAYDEK, Box 1, Dunio, Pa.
Glavni blagajnik: IVAN PAJAK, L. Box 324, Conemaugh, Pa.
Pomoćni blagajnik: IVAN BREZOVEC, Box 6, Conemaugh, Pa.

NADZORNIKI:

FRANK BARTOLJ, I. nadzornik, 212 Wooster Ave. Barberton, Ohio.
ANDREJ VIDRIH, II. nadzornik, P. O. Box 628 Conemaugh, Pa.
ANDREJ BOMBAC, III. nadzornik, 1609 E. 33rd St., Lorain, Ohio.

POROTNIKI:

JOSIP SVOBODA, I. porotnik, 628 Maple Ave., Johnstown, Pa.
ANTON PINTAR, II. porotnik, Box 204, Moon Run, Pa.
MIHAEL KRIVEC, III. porotnik, Box 324, Primo, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

S. A. B. BRALLIER, Grove St., Conemaugh, Pa.

Cenjena društva, oziroma njih uradniki, so ugodno prošeni, pošiljati denar
naravnost na blagajnik in nikogar drugega, vse doplate na glavnega tajnika.
V slučaju, da opazijo društveni tajniki pri mesečnih poročilih, ali sploh
kardobih v poročilih glavnega tajnika kakšne pomanjklivosti, naj to nemudoma na-
mestijo na urad glavnega tajnika, da se v prihodnje popravi.

Društveno glasilo je "GLAS NARODA".

PEKLENSKO ŽIVLJENJE.

ROMAN.

Francoski pisatelj Emil Gaboriau.

Priredil za "G. N." Bert P. Lukner.

(Dalje.)

"Jabin," je zapovedala, "hitite za baronom Trigaultom — ravno-
kako je odšel od mene — in prosite ga, naj se vrne sem; na vsak
način moram govoriti z njim. — Ako ga več ne dobitite, idite v nje-
govo stanovanje, v njegov klub, iščite ga pri njegovih prijateljih,
sploh povsod, kjer ga upate najti. — Hitite. — Prepovem vam, da
bi se vrnil brez barona."

Sluga se je odstranil, toda poklicala ga je nazaj in dostavila:
"Moj voz mora biti pripravljen, poslužite se ga."
Obraz gospoda Fortunata se je med tem prizorom očividno po-
daljšal.

"No, sedaj sem se pa lepo vjel!" je premišljeval. "Va'orsay je
raztrinkan — toda obesiti se dam, če dobi sedaj Margareto. — No,
meni se ta lopov ne smili; saj me je spravil ob štiridesetisoč fran-
kov. Toda kaj poret, ako izve, kakšno vlogo sem igral pri tem! —
Nikdar ne bode verjel, da sem jo nehoti zavozil, in bogve, kakšno
maščevanje si izmislil. — Ljudje, kakoršen je on, so za vse zmoini,
kakor hitro uvidijo, da so uničeni! — Pri moji veri, to je neumno!
— Se danes zvečer naznanim policiji mojega okraja, v kakšni ne-
varnosti se nahajam, in brez orožja ne odidem nikdar z doma!"

Sluga je zaprl vrata za seboj, in gospa Argeles se je zopet vrni-
la k svojemu obiskovalcu. Toda z njo se je zgodila čudna izpre-
memba; obraz je izrazal blaženost vlad čustev, ki so se je pola-
stili, lica so ji gorela, oči žarele.

"Končajva sedaj," je rekla. "Nekoga pričakujem."
Gospod Fortunat se je poklonil in odgovoril z obrazom, ki je
izrazal tako važnost kakor podvrženost:

"Z desetimi besedami je vse povedano. Ker gospod Chalusse
nima drugega dediča, kakor vas, milostiva, sem vas hotel pozvati,
da ugotovite svoje pravice do dedščine."

"In potem?"

"Vam ni treba storiti drugega, kakor dokazati, da ste pokoj-
nikova sestra, in nastopiti dedščino."

Gospa Argeles ga je pogledala nekako porogljivo, in rekla po
kratkem premišljevanju:

"Hvaležna sem vam za korak, katerega ste napravili zame, gos-
pod. — Toda, če imam tudi kaj pravice do dedščine, ne mislim na
to, da bi se ji poslužila."

Res ni veliko manjkalo, da se gospod Fortunat ni zgrudil.
"Saj vendar ne menite resno," je vzkliknil. "ali ne veste, da
je zapustil grof Chalusse okoli dvajset milijonov!"

"Moj skop je storjen, gospod — nepreklicno."

"Dobro. — Toda mogoče je, da bode začelo sodišče iskati dedi-
ča, katerega naj pripade ono velikansko premoženje. — Mogoče je
da vas najde."

V tem slučaju odgovorim, da nisem gospodična Chalusse, in
s tem je vse odpravljeno. Presenečena o naznanilu smrti svojega
brata, sem se izdala — toda sedaj sem pripravljena za vsak slučaj,
in bom znala čuvati svojo skrivnost."

Ako je bil prej gospod Fortunat presenečen, se je začela sedaj
v njem vzbujati jeza.

"Milostiva, ali menite resno?" je vzkliknil. "Za božjo vo-
ljo ne odpoveste se tej dedščini, ne zase, ampak za —"

V svoji zmedenosti bi kmalu povedal velikansko neumnost, in
zato se je hitro prekinil.

"Za koga tedaj?" je vprašala gospa Argeles nekako boječe.

"Za gospodično Margareto, milostiva — za ono revno dekle,
včas nečakinja. Ker je grof ni pripoznal kot svojo hčer, ji ne pre-
ostane niti kosček kruha, medtem, ko bi se država obogatila za več
milijonov."

"To zadostuje, gospod. Premišljevala bom o tem. — Za sedaj
zadostuje to."

Slovo je bilo tako zapovedujoče, da se je sledilec dedičev takoj
prilopnil in odšel iz sobe, umevno ves razočaran.

"Neumna je," je govoril sam s seboj, "zrela za blaznico. Tu se
vidi, kam privede človeka pretiran ponos! — Samo iz strahu, da bi
izvedel svet, kako globoko je padla gospodična Chalusse, odklanja
milijone. — Svojemu bratu je sicer grozila, toda groženje ne bi nik-
dar uresničilo. — In vspricho tega velikanskega premoženja daje
prednost — hudič naj vse vzame!"

Pa dasi je bil gospod Fortunat tako razjarjen, obupal le še ni.
"K sreči," je pomislil, "ima ta odlična, ponosna dama nekeje
odraslega sina, onega sina, katerega bi v svoji nepremišljenosti
kmalu imenoval, da bi dosegel svoj namen pri njej. — S potprežlj-
vostjo in Čupinovo pomočjo ga bom že našel. — Pameten dečko
mora biti — no, bomo že vide'i, če bode tako zaničljivo odklonil
milijone, kakor njegova gospodična mati."

TRINAJSTO POGAVJE.

Lašnje pismo.

Ko je prišel Pascal Feraillur po tolažilnih besedah barona
Trigault in materinih opominih zopet do tega, da je mogel trezno
misliti, je bila edina misel mladega odveta, izginiti, se na videz
odnegati javnemu ponižanju, in potem skrit čakati na pravo uro in
priliko, se maščevati.

Med gospo Feraillur in njenim sinom je kmalu prišlo do spo-
razume.

"Sedaj grem," je rekel Pascal svoji materi. — "Še predno
prečeta dve uri, najdem ponižno stanovanje, ki bode za silo o-
premljeno, in kjer se moreva skriti. Na drugem koncu Pariza vem
sa kraje, ki so kakor nalašč za najine namene, in kjer naju gotovo
ne bode nikdo iskal."

"In kaj naj počnem med tem?" je vprašala gospa Feraillur.
"Požuriti se moraš, draga mati, in vse prodati, kar imava
— vse, tudi moje knjige. Le toliko perila in drugih stvari ohrdži,
da jih spraviva v tri kovčke. — Pazili bodo na naju, in zato je
potrebno, da mislijo ljudje, da sem odšel iz Pariza in da si šla z
menoj."

"In ko bode vse prodano ter kovčki odpravljeni?"

"Potem, draga mati, preskrbi droško, in zakliči pri vstopu
prav glasno, da te naj pelje na zapadni kolodvor. — Tam oddaj
prtljago in si pusti izstaviti prejemnico, kakor bi hotela odpotovati
šele naslednji dan."

"Zgodilo se bode, kakor želiš. Jasno je, da ljudje ne bodo nič-
sar sumili. In potem?"

"Potem, mati, idi v dvorano, kjer me najdeš. — Nato te pe-
ljem v novo stanovanje, in jutri pošljeva postreška po prtljago."

(Dalje prihodnjic.)

PROŠNJA.

Podpisani vljudno prosim do-
brošrne rojake, posebno one iz
Stajerske, za blagohotno pomoč
vdovi Ursuli Domenko, rojeni
Lončarič, doma iz Ljutomer na
Stajerskem, katera se nahaja v
največji bedi s tremi nedorasli-
mi otroki, eden otrok je bil rojen
še le 4 mesece po očetovi smrti.
Pred enim in pol letom ubilo je
moža oz. očeta Alojzija Domenko
v Crested Butte, Colo. Ondotni
rojaki so podpirali nesrečno vdo-
vo in uboge otročičke, toda sedaj
sama siromašno preživlja sebe in
svoje otročičke, kako — si pa vsak
sam lahko predstavlja. Pokojni
je bil pri neki Jednoti zavarovan,
toda štirtnine \$400 niso dobili ne
žena, kakor tudi ne otroci. Vzrok
temu je njegova nagla smrt. Jaz
sem se sam osebno prepričal o
njih veliki bedi in na svoje stro-
ške uročil zadevo radi smrtnine
enemu tamošnjih advokatov. Ne
ve se do sedaj, če bode sploh mo-
goče kaj dobiti. Da je vdova res-
nično v največji potrebi, potrju-
jem jaz Matija Pogorelec. Cenje-
ni rojaki, zagotovim vas, da vsak
cent, katerega si bodele odrgali
in darovali tej res podpore,
potrebni družini, bode jim veliko
pomagal in za najmanjši dar vam
bode vdova, kakor nedolžni otro-
čički do smrti hvaležni. Darove
blagovolite poslati vdovi:
Mrs. Ursula Domenko,
Box 75, Crested Butte, Colo.

Ali pa na:
Frank Sakser,
82 Cortlandt St., New York City.
Spoštovanjem
Matija Pogorelec.

Ako se je kakemu našemu na-
ročniku Pratika za letošnje leto
zgrubila ali raztrgala, naj nam pi-
še karto in mi mu jo pošljemo
brezplačno. "Glas Naroda".

POZOR!

Ljubezen in maščevanje, 103
tvezka \$5.00
Ciganska sirota 100 sv \$5.00
Strah na Sokolovem 100 sv
\$5.00.

Grofica beračica \$4.00
Maračeta skrivnosti \$6.00
Tisoč in ena noč \$6.00

To so izvanredno nizke cene
knjiznice uračunena. Naročila
denariem pošljite na

GLAS NARODA
82 Cortlandt St., New York City

Kje je moj prijatelj JOSIP IN-
THAR? Doma je iz vasi Gore-
nje Zabinkovje, fara St. Rupert
na Dolenjskem. Pred dvema le-
ti je bival v Clevelandu, Ohio.
Ker mi je sedanje njegovo bi-
vanje neznano, zato prosim ce-
njene rojake po širni Ameriki,
če kdo ve za njega, da mi bla-
govoli naznani, ali naj se pa
sam javi meni, za kar mu bom
zelo hvaležen. — John Kopit-
nik, Box 381, Thomas, W. Va.
(3x 4&6&9-3)

Samo \$1.00

velja 6 zvezkov (1776 stran

V Padišahovej senci

s poštnino vred.

GLAS NARODA,

82 Cortlandt St., New York

POZOR KO ANE

PO DOBROJ CASU SE
NAJDI POSREDOVATEL
DOKTOR IN POSREDOVATEL
SVETI POSREDOVATEL
VARNOSTI IN NE BODE
SE DOKLAJ NA SVETO
ALI BLO, OD KAZNO
MOJIM IN ZNAMIM
JOSTI IN DOLGI KAJ
REKLENE POPOLNOMA
KAZNOJE IN NE BODE
VEŠ IMANIL, TER TO
SAJOTI. Ravno tako
mojlim v 6. letnih
krvni brki popo-
v vseh vseh popolnoma
sodravim, kurja oča
sodravim, porne vse v
detačno, da je to r a
detačno, da je to r a
detačno, da je to r a
detačno, da je to r a

JAKOB VANCIC,
CLEVELAND.

OGLAS.

Novo vino črno, rdeči zinfan-
del, beli ali rdeči muskatel 35¢
galon; Riesling 40¢ galon. Vino
od leta 1910 črno in belo, muska-
tel ali riesling 40¢ galon. Staro
samo belo vino 50¢ galon. Dro-
žnik ali tropinovec \$2.50 galon.
Vino pošljem po 28 in 50 galon
in dam posodo. Pri večjem naro-
čilu dam popust. Vinograd in
klet St. Helena, Cal.

Naslov za naročila:

STEPHEN JAKSE,
P. O. Box 657, Crockett, Cal.

S spoštovanjem
Upravištvo Glas Naroda.

ANDREJ BOMBACH,

kateri je od nas pooblaščen po-
birati naročnike za Glas Naroda
in izdavat pravoveljavnega potr-
čila, ter ga rojakom toplo pripo-
ročamo.

S spoštovanjem
Upravištvo Glas Naroda.

82 Cortlandt St., New York City

82 Cortlandt St., New York City

82 Cortlandt St., New York City

82 Cortlandt St., New York City

82 Cortlandt St., New York City

82 Cortlandt St., New York City

82 Cortlandt St., New York City

82 Cortlandt St., New York City

82 Cortlandt St., New York City

82 Cortlandt St., New York City

82 Cortlandt St., New York City

82 Cortlandt St., New York City

82 Cortlandt St., New York City

82 Cortlandt St., New York City

82 Cortlandt St., New York City

82 Cortlandt St., New York City

82 Cortlandt St., New York City

82 Cortlandt St., New York City

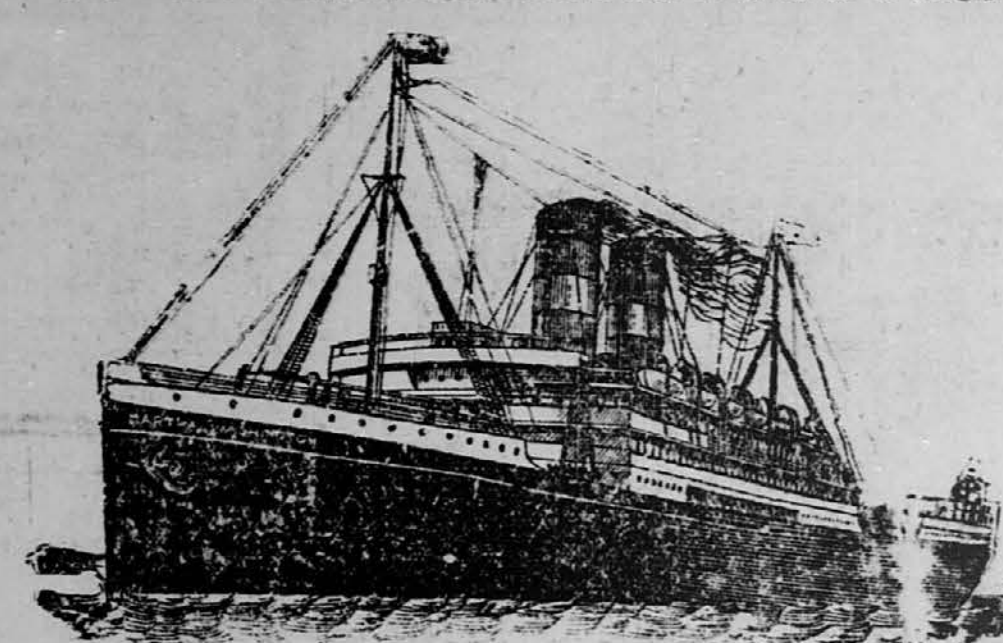
82 Cortlandt St., New York City

82 Cortlandt St., New York City

Avstro - Amerikanska črta

(preje bratje Cosulich)

Najpripravnejša in najcenejša parobrodna črta za Slovence in Hrvate

Novi parnik na dva vijaka "Martha Washington"

Regulerna vožnja med New Yorkom, Trstom in Retom

Cene vožnih listov iz New Yorka za III. razred eni

TRSTA	35.00
LJUBLJANE	35.00
REKE	35.00
ZAGREBA	36.2
KARLOVCA	36.2

Za Martha Washington stane \$3.00 več

II. RAZRED do

TRSTA ali REKE: Martha Washington \$65.00, drugi \$50 do \$60.

Vsi spodaj navedeni novi paro-
brodi na dva vijaka imajo
brezčični brzovaj:
ALICE, LAURA,
MARTHA WASHINGTON,
ARGENTINA,
OCEANIA.
KAISER FRANZ JOSEF I.
odpluje prvič iz New Yorka dne
15. junija 1912

Phelps Bros. & Co., Gen. Agents, 2 Washington Street, NEW YORK.

Kje je moja sestra MARJA PI-
KEL rojena FERJUC? Doma
je iz Stajerske in je pred des-
timi leti prišla v Scottsdale, Pa.
Za njen naslov bi rad zvedel
nje brat, ker nam je oče pred
nekaj meseci umrl. — Andrew
Ferjuc, 2898 E. 33rd St., Cle-
veland, O. (6-8-3)

NAZNANILO

Rojakom v državah Iowa, Illi-
nois in Minnesota naznanjamo,
da jih bo obiskal naš zastopnik,
gospod

ANDREJ BOMBACH,

kateri je od nas pooblaščen po-
birati naročnike za Glas Naroda
in izdavat pravoveljavnega potr-
čila, ter ga rojakom toplo pripo-
ročamo.

S spoštovanjem
Upravištvo Glas Naroda.

82 Cortlandt St., New York City

82 Cortlandt St., New York City

82 Cortlandt St., New York City

82 Cortlandt St., New York City

82 Cortlandt St., New York City

82 Cortlandt St., New York City

82 Cortlandt St., New York City

82 Cortlandt St., New York City

82 Cortlandt St., New York City

82 Cortlandt St., New York City

82 Cortlandt St., New York City

82 Cortlandt St., New York City

82 Cortlandt St., New York City

82 Cortlandt St., New York City

82 Cortlandt St., New York City

82 Cortlandt St., New York City

82 Cortlandt St., New York City

82 Cortlandt St., New York City

82 Cortlandt St., New York City

82 Cortlandt St., New York City

Vino. Iz slavnih Ozark hribov. Vino.

MISSOURI.

Slovinci po Združenih državah splošno ne vedo, da Mis-
souri pridelava na milijone galonov vina in to boljega kot vsaka
država v Ameriki.

Namen moj je seznaniti prijatelje dobre kaplje v Ame-
riki in edino to me je dovedlo do tega, da sem kupil večjo za-
logo vina, katerega prodajam po svojih cenah, dozler je za-
loga.

Garantiram, da je vino absolutno čisto iz grozdja. Ga-
rantiram, da je vsaka vrsta prešanja izključno iz vrste groz-
dja, ime označeno. Garantiram tudi vsakemu denar nazaj, ke-
dor z blagom ni zadovoljen in vino zastoji. Garantiram tudi,
da cela Amerika nima vina tega okusa, kakoršnjega ima vino
iz Ozarkih hribov. Ako si bolan, ne kupuj humbugov, tem-
več naroči vino iz Missouri. Ako hočeš dobro okrepčevalno
kapljico, zahtevaj v vsakem salonu Missoursko vino. Ne pij
blazog pod različnimi imeni.

Vse vino je iz jednih največjih trtnic na svetu.

Vrste vina: Cena gal. Vrste vina: Cena gal.
Elvira belo 60c. Concord rudeče 50c.
Riesling belo 70c. Claret rudeče 50c.
Marsala belo 75c. Ives Seedling rudeče 65c.
Dry Hill Beauty belo \$1.00. Virginia Seedling rud. \$1.00

Vino se pošlje od 5 gal sodčih naprej v vsakej množini.
Sodi se računijo za 5 gal. 75c., večji \$1.—, sodi 50 gal. prosti.
Cene se razumijo, prosto postavljen na železnico. Za večje
množine vina se napravijo nižje cene. Na zahtevo vzore od
gotovih ali vsih vrst.

Kredit trgovci s vinom in dobrimi referencami, drugače
vsa naročila proti gotovemu plačilu.

Pisma pošiljajte na

F. Gram, Naylor, Mo.

COMPAGNIE GENERALE TRANSATLANTIQUE.

Francoska parobrodna družba.
Direktna črta

do Havre, Pariza, Švice, Inomosta in Ljubljane.

Ekspres parniki so:

"LA PROVENCE" na dva vijaka "LA SAVOIE" na dva vijaka "LA LORRAINE" na dva vijaka "LA TOUR AINE" na dva vijaka

"LA PROVENCE" 14. mar. 1912 "LA SAVOIE" 4. aprila 1912
"ESPAGNE" 21. marca 1912 "LA PROVENCE" 11. apr. 1912
"LA TOUR AINE" 28. marca 1912 "LA TOUR AINE" 18. apr. 1912

POSEBNA PLOVITRA
V HAVRE:

Parnik NIAGARA odpluje s pomola 57 dne 16. marca ob 3. uri pop.

Parnik CHICAGO odpluje s pomola 57 dne 23. marca ob 3. uri pop.

Parnik ROCHAMBEAU odpluje s pomola 57 dne 30. marca

Parnik LA BRETAGNE odpluje s pom. 57 dne 6. aprila ob 3. pop.

Parniki s zvezdo označeni imajo po dva vijaka.

Poštni parniki so:

"LA BRETAGNE" "LA GASCOGNE" "CHICAGO" na dva vijaka.
Glavna agencija: 19 STATE STREET, NEW YORK,
corner Pearl St., Chasebrough Building.

Parniki odplujejo od sedaj naprej vedno ob četrtkih iz pristanišča Nov. 57

North River in ob sobotah pa iz pristanišča 84 North River, N. Y.

"LA PROVENCE" 14. mar. 1912 "LA SAVOIE" 4. aprila 1912
"ESPAGNE" 21. marca 1912 "LA PROVENCE" 11. apr. 1912
"LA TOUR AINE" 28. marca 1912 "LA TOUR AINE" 18. apr. 1912

POSEBNA PLOVITRA
V HAVRE: